

Euroopan unionin virallinen lehti

L 327

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

51. vuosikerta

5. joulukuuta 2008

Sisältö

I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

ASETUKSET

- ★ **Neuvoston asetus (EY) N:o 1207/2008, annettu 28 päivänä marraskuuta 2008, yhteisön syrjäisimmille alueille rekisteröityjen kalastuslaivastojen hallinnoinnista annetun asetuksen (EY) N:o 639/2004 muuttamisesta** 1
- Komission asetus (EY) N:o 1208/2008, annettu 4 päivänä joulukuuta 2008, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 3
- Komission asetus (EY) N:o 1209/2008, annettu 4 päivänä joulukuuta 2008, asetuksessa (EY) N:o 945/2008 markkinointivuodeksi 2008/2009 vahvistettujen sokerialan tiettyjen tuotteiden edustavien hintojen ja niiden tuonnissa sovellettavien lisätullien muuttamisesta 5

DIREKTIIVIT

- ★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/103/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista annetun direktiivin 2006/66/EY muuttamisesta paristojen ja akkujen markkinoille saattamisen osalta ⁽¹⁾** 7
- ★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/104/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, vuokratyöstä** 9

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

II EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista

PÄÄTÖKSET

Neuvosto

2008/903/EY:

- ★ Neuvoston päätös, tehty 27 päivänä marraskuuta 2008, Schengenin säännösten määräysten täysimääräisestä soveltamisesta Sveitsin valaliitossa 15

2008/904/EY:

- ★ Neuvoston päätös, tehty 27 päivänä marraskuuta 2008, alueiden komitean alankomaalaisen jäsenen ja kahden varajäsenen nimeämisestä 18

2008/905/EY:

- ★ Neuvoston päätös, tehty 27 päivänä marraskuuta 2008, yhteisen konsuliohjeiston liitteen 13 muuttamisesta viisumitarran täyttöohjeiden osalta 19

2008/906/EY:

- ★ Neuvoston päätös, tehty 27 päivänä marraskuuta 2008, alueiden komitean kahden tanskalaisen jäsenen ja kahden varajäsenen nimeämisestä 21

Komissio

2008/907/EY:

- ★ Komission päätös, tehty 3 päivänä marraskuuta 2008 terveystakeiden vahvistamisesta hevose-läinten kuljettamiseksi yhdestä kolmannesta maasta toiseen kolmanteen maahan neuvoston direktiivin 91/496/ETY 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti (tiedoksiannettu numerolla K(2008) 6296) ⁽¹⁾ 22

2008/908/EY:

- ★ Komission päätös, tehty 28 päivänä marraskuuta 2008, luvan antamisesta tietyille jäsenvaltioille niiden vuotuisen BSE-seurantaohjelman tarkistamiseen (tiedoksiannettu numerolla K(2008) 7288) 24

III Euroopan unionista tehtyä sopimusta soveltamalla annetut säädökset

EUROOPAN UNIONISTA TEHDYN SOPIMUKSEN VI OSASTOA SOVELTAMALLA ANNETUT SÄÄDÖKSET

- ★ Neuvoston puitepäätös 2008/909/YOS, tehty 27 päivänä marraskuuta 2008, vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta rikosasioissa annettuihin tuomioihin, joissa määrätään vapausrangaistus tai vapauden menetyksen käsittävä toimenpide, niiden täytäntöön panemiseksi Euroopan unionissa 27

Huomautus lukijalle (katso kansilehden kolmas sivu)

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1207/2008,

annettu 28 päivänä marraskuuta 2008,

yhteisön syrjäisimmille alueille rekisteröityjen kalastuslaivastojen hallinnoinnista annetun asetuksen (EY) N:o 639/2004 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan ja 299 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

rajoitetun kapasiteetin vuoksi neuvostossa 19 päivänä kesäkuuta 2006 saavutetun poliittisen yhteisymmärryksen täysimääräinen täytäntöönpano ennen 31 päivää joulukuuta 2008 ei ole mahdollista.

(4) Asetuksen (EY) N:o 639/2004 2 artiklan 5 kohdassa säädettyä poikkeuksen soveltamisen määräaikaa olisi näin ollen tarkoituksenmukaista pidentää vuoteen 2011.

(5) Asetusta (EY) N:o 639/2004 olisi sen vuoksi muutettava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 639/2004 seuraavasti:

1) Korvataan 2 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5) Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, 1 kohdan a alakohdassa säädetyn poikkeuksen soveltaminen uudistamista varten julkista tukea saaneisiin kalastusaluksiin päättyy sen jälkeen, kun kolme vuotta on kulunut uudistamiseen tarkoitettujen julkisen tuen myöntämisestä, ja joka tapauksessa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2011.”

2) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

”6 artikla

Raportointi

Komissio toimittaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanosta.”

(1) Yhteisön syrjäisimmille alueille rekisteröityjen kalastuslaivastojen hallinnoinnista 30 päivänä maaliskuuta 2004 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 639/2004 ⁽²⁾ sallitaan mahdollisuus poiketa elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 ⁽³⁾ 13 artiklan säännöksistä. Mainitussa artiklassa säädetään yleisistä järjestelyistä alusten laivastoon lisäysten ja laivastosta poistojen hoitamiseksi.

(2) Asetuksen (EY) N:o 639/2004 2 artiklan 5 kohdassa vahvistetaan uudistamista varten julkista tukea saaneisiin kalastusaluksiin laivastoon lisäysten ja laivastosta poistojen järjestelyn osalta sovellettavan poikkeuksen voimassaoloaika. Kyseiseksi määräajaksi vahvistettiin alun perin 31 päivä joulukuuta 2007, ja sitä jatkettiin 31 päivään joulukuuta 2008 sen jälkeen, kun neuvosto oli 19 päivänä kesäkuuta 2006 päässyt poliittiseen yhteisymmärrykseen Euroopan kalatalousrahastosta.

(3) Komission asiakirja, jonka nojalla asianomaisille jäsenvaltioille sallitaan valtiontuen myöntäminen, hyväksyttiin suunniteltua myöhemmin. Kyseessä olevien telakoiden

⁽¹⁾ Lausunto annettu 21. lokakuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL L 102, 7.4.2004, s. 9.

⁽³⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä marraskuuta 2008.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. BARNIER

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1208/2008,
annettu 4 päivänä joulukuuta 2008,
kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 138 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XV olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 138 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä joulukuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	MA	67,0
	TR	79,7
	ZZ	73,4
0707 00 05	JO	167,2
	MA	60,3
	TR	89,0
	ZZ	105,5
0709 90 70	JO	230,6
	MA	79,8
	TR	87,5
	ZZ	132,6
0805 10 20	BR	44,6
	MA	68,4
	TR	54,6
	UY	34,6
	ZA	43,6
	ZW	43,5
	ZZ	48,2
0805 20 10	MA	64,3
	TR	65,0
	ZZ	64,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	AR	62,9
	HR	49,2
	IL	85,6
	TR	58,9
	ZZ	64,2
0805 50 10	MA	64,0
	TR	57,7
	ZA	79,4
	ZZ	67,0
0808 10 80	CA	89,4
	CL	67,1
	CN	80,0
	MK	34,8
	US	107,7
	ZA	113,0
	ZZ	82,0
0808 20 50	AR	73,4
	CL	48,4
	CN	41,3
	TR	110,3
	US	122,0
	ZZ	79,1

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1209/2008,**annettu 4 päivänä joulukuuta 2008,****asetuksessa (EY) N:o 945/2008 markkinointivuodeksi 2008/2009 vahvistettujen sokerialan tiettyjen tuotteiden edustavien hintojen ja niiden tuonnissa sovellettavien lisätullien muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 318/2006 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 30 päivänä kesäkuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 951/2006 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 36 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan toisen virkkeen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Valkoisen sokerin, raakasokerin ja eräiden siirappien edustavien hintojen sekä niiden tuonnissa sovellettavien lisätullien määrät markkinointivuodeksi 2008/2009 on

vahvistettu komission asetuksessa (EY) N:o 945/2008 ⁽³⁾. Kyseiset hinnat ja tullien määrät on viimeksi muutettu komission asetuksella (EY) N:o 1149/2008 ⁽⁴⁾.

- (2) Komissiolla tällä hetkellä käytettävissä olevien tietojen perusteella kyseisiä määriä olisi muutettava asetuksessa (EY) N:o 951/2006 säädettyjen sääntöjen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 951/2006 36 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden asetuksessa (EY) N:o 945/2008 markkinointivuodeksi 2008/2009 vahvistetut edustavat hinnat ja tuonnissa sovellettavat lisätullit ja esitetään ne tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä joulukuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 178, 1.7.2006, s. 24.⁽³⁾ EUVL L 258, 26.9.2008, s. 56.⁽⁴⁾ EUVL L 309, 20.11.2008, s. 3.

LIITE

Valkoisen sokerin, raakasokerin ja CN-koodiin 1702 90 95 kuuluvien tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien muutetut määrät, joita sovelletaan 5 päivästä joulukuuta 2008

(EUR)

CN-koodi	Edustava hinta 100 nettokilogrammalta tuotetta	Lisätulli 100 nettokilogrammalta tuotetta
1701 11 10 ⁽¹⁾	23,24	4,68
1701 11 90 ⁽¹⁾	23,24	9,91
1701 12 10 ⁽¹⁾	23,24	4,49
1701 12 90 ⁽¹⁾	23,24	9,48
1701 91 00 ⁽²⁾	25,79	12,35
1701 99 10 ⁽²⁾	25,79	7,82
1701 99 90 ⁽²⁾	25,79	7,82
1702 90 95 ⁽³⁾	0,26	0,39

⁽¹⁾ Vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä IV olevassa III kohdassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽²⁾ Vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä IV olevassa II kohdassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽³⁾ Vahvistetaan yhden prosentin sakkaroosipitoisuudelle.

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2008/103/EY,

annettu 19 päivänä marraskuuta 2008,

paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista annetun direktiivin 2006/66/EY muuttamisesta paristojen ja akkujen markkinoille saattamisen osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan 1 kohdan,

1 artikla

Direktiivin 2006/66/EY muuttaminen

Korvataan direktiivin 2006/66/EY 6 artiklan 2 kohta seuraavasti:

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

”2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että paristoja ja akkuja, jotka eivät ole tämän direktiivin säännösten mukaisia, ei saateta markkinoille 26 päivän syyskuuta 2008 jälkeen.

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

Paristot ja akut, jotka saatetaan markkinoille kyseisen päivämäärän jälkeen ja jotka eivät ole tämän direktiivin säännösten mukaisia, on vedettävä pois markkinoilta.”

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä, ⁽²⁾

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

sekä katsovat seuraavaa:

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 5 päivänä tammikuuta 2009.

(1) Direktiivin 2006/66/EY ⁽³⁾ 6 artiklan 2 kohtaa olisi selvennettävä sen mahdollistamiseksi, että ennen 26 päivää syyskuuta 2008 missä tahansa yhteisön alueella markkinoille laillisesti saatetut paristot ja akut, jotka eivät ole mainitun direktiivin mukaisia, voivat edelleen olla markkinoilla yhteisössä tämän päivämäärän jälkeen. Tämä selvennys takaisi oikeusvarmuuden yhteisössä markkinoille saatettujen paristojen osalta ja varmistaisi sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan. Selvennys on jätteen minimoinnin periaatteen mukainen ja vähentäisi osaltaan hallinnollisia rasitteita.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

(2) Direktiivi 2006/66/EY olisi sen vuoksi muutettava,

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettu kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 9. heinäkuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 9. heinäkuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 20. lokakuuta 2008.

⁽³⁾ EUVL L 266, 26.9.2006, s. 1.

*4 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 19 päivänä marraskuuta 2008.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J.-P. JOUYET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2008/104/EY,

annettu 19 päivänä marraskuuta 2008,

vuokratyöstä

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 137 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ⁽³⁾ tunnustettuja periaatteita. Tällä säädöksellä pyritään erityisesti varmistamaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artiklan täysimääräinen noudattaminen. Kyseisessä artiklassa määrätään, että jokaisella työntekijällä on oikeus sellaisiin työoloihin, jotka ovat hänen terveytensä, turvallisuutensa ja ihmisarvonsa mukaisia, ja oikeus enimmäistyöajan rajoitukseen sekä päivittäisiin ja viikoittaisiin lepoaikoihin ja palkalliseen vuosilomaan.
- (2) Työntekijöiden sosiaalisia perusoikeuksia koskevan yhteisön peruskirjan 7 kohdassa todetaan muun muassa, että sisämarkkinoiden toteuttamisen on johdettava työntekijöiden elin- ja työolojen kohentumiseen Euroopan yhteisössä. Tähän päästään yhdenmukaistamalla näissä oloissa tapahtuvaa kehitystä, erityisesti sellaisten työmuotojen osalta kuin määräaikainen sopimussuhteinen työ, osa-aikainen työ, vuokratyö ja kausityö.

- (3) Komissio kuuli 27 päivänä syyskuuta 1995 työmarkkinaosapuolia yhteisön tasolla perustamissopimuksen 138 artiklan 2 kohdan mukaisesti mahdollisista yhteisön toimista, jotka liittyvät joustavaan työaikaan ja työntekijöiden työsuhteturvaan.
- (4) Kuulemisen jälkeen komissio arvioi, että yhteisön toimet ovat suositeltavia, ja kuuli työmarkkinaosapuolia uudeleen perustamissopimuksen 138 artiklan 3 kohdan mukaisesti suunnitellun ehdotuksen sisällöstä 9 päivänä huhtikuuta 1996.
- (5) Määräaikaisesta työstä 18 päivänä maaliskuuta 1999 tehdyn puitesopimuksen allekirjoittajaosapuolet totesivat puitesopimuksen johdanto-osassa, että ne aikovat harkita tarvetta tehdä samanlainen sopimus vuokratyöstä ja päättivät olla sisällyttämättä vuokratyöntekijöitä koskevia säännöksiä määräaikaista työtä koskevaan direktiiviin.
- (6) Toimialaltaan yleiset työmarkkinakeskusjärjestöt – Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestö (UNICE) ⁽⁴⁾, Julkisten työnantajien ja julkisten yritysten eurooppalainen keskus (CEEP) ja Euroopan ammatillinen yhteisjärjestö (EAY) ilmoittivat komissiolle yhteisellä kirjeellä 29 päivänä toukokuuta 2000, että ne olivat halukkaita aloittamaan EY:n perustamissopimuksen 139 artiklassa määrätyn menettelyn. Ne pyysivät komissiota toisella yhteisellä kirjeellä 28 päivänä helmikuuta 2001 jatkamaan perustamissopimuksen 138 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua määräaikaa yhdellä kuukaudella. Komissio suostui pyyntöön ja jatkoi neuvotteluille asetettua määräaikaa 15 päivään maaliskuuta 2001.
- (7) Työmarkkinaosapuolet totesivat 21 päivänä toukokuuta 2001, että vuokratyötä koskevissa neuvotteluissa ei ollut päästy sopimukseen.
- (8) Eurooppa-neuvosto katsoi maaliskuussa 2005, että Lissabonin strategian elvyttäminen on aloitettava viipymättä ja painopisteet on keskitettävä uudelleen kasvuun ja työllisyyteen. Neuvosto hyväksyi vuosiksi 2005–2008 kasvua ja työllisyyttä koskevat yhdenmukaistetut suuntaviivat, joilla pyritään muun muassa edistämään joustavuutta yhdistettynä työllisyysturvaan sekä vähentämään työmarkkinoiden segmentoitumista ottaen työmarkkinaosapuolten aseman asianmukaisesti huomioon.

⁽¹⁾ EUVL C 61, 14.3.2003, s. 124.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 21. marraskuuta 2002 (EUVL C 25 E, 29.1.2004, s. 368), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 15. syyskuuta 2008, ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 22. lokakuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä)

⁽³⁾ EUVL C 303, 14.12.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ UNICE muutti nimensä tammikuussa 2007 BusinessEuropeksi.

- (9) Maaliskuussa 2005 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston näkemyksen mukaan komission tiedonannossa esitetty vuoteen 2010 ulottuva sosiaalipoliittinen ohjelma vaikuttaa myönteisesti Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttamiseen lujittamalla Euroopan sosiaalista mallia, ja ohjelman pohjalta Eurooppa-neuvosto katsoi, että työn uudenlainen organisointi ja laajemmat mahdollisuudet erilaisiin sopimusjärjestelyihin, joissa yhdistyvät entistä paremmin joustavuus ja turvallisuus, lisäävät osaltaan työntekijöiden ja yritysten sopeutumiskykyä. Lisäksi joulukuussa 2007 kokoontunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi yhteisesti sovitut joustoturvaperiaatteet, joilla pyritään tasapainoon työmarkkinoiden joustavuuden ja turvallisuuden välillä ja jotka auttavat yhtä lailla työntekijöitä kuin työnantajiakin tarttumaan globalisaation tarjoamiin mahdollisuuksiin.
- (10) Vuokratyön käytössä ja vuokratyöntekijöiden oikeudellisessa tilanteessa, asemassa ja työehdoissa on huomattavia eroja Euroopan unionin sisällä.
- (11) Vuokratyön käyttö vastaa yritysten joustavuustarpeisiin mutta myös työntekijöiden tarpeeseen sovittaa yhteen työ- ja yksityiselämä. Tällä tavoin se edistää työpaikkojen luomista sekä työmarkkinoille osallistumista ja sijoittumista.
- (12) Tällä direktiivillä luodaan vuokratyöntekijöihin sovellettavat suojapuitteet, jotka ovat syrjimättömät, avoimet ja oikeasuhteiset ja joissa otetaan huomioon työmarkkinoiden ja työmarkkinasuhteiden monimuotoisuus.
- (13) Määräaikaisessa tai tilapäisessä työsuhteessa olevien työntekijöiden työturvallisuuden ja -terveyden parantamisen edistämistä koskevien toimenpiteiden täydentämisestä 25 päivänä kesäkuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/383/ETY ⁽¹⁾ vahvistetaan vuokratyöntekijöihin sovellettavat työturvallisuutta ja työterveyttä koskevat säännökset.
- (14) Vuokratyöntekijään sovellettavien keskeisten työehtojen olisi oltava heille vähintään yhtä edulliset kuin ne, joita heihin sovellettaisiin, jos käyttäjäyritys olisi palkannut heidät samaan tehtävään.
- (15) Toistaiseksi voimassa olevat työsopimukset ovat vallitseva työsuhdemuoto. Työvoiman vuokrausyrityksen palveluksessa vakituksella työsopimuksella työskentelevien työntekijöiden osalta olisi säädettävä mahdollisuudesta poiketa käyttäjäyrityksessä sovellettavista säännöistä, ottaen huomioon, että näillä työntekijöillä on työsopimuksensa luonteesta johtuva erityissuoja.
- (16) Pystyäkseen käsittelemään joustavasti monimuotoisia työmarkkinoita ja työmarkkinasuhteita, jäsenvaltiot voivat sallia työmarkkinaosapuolten määrittää työehdot edellyttäen, että vuokratyöntekijöiden suojelun yleistä tasoa noudatetaan.
- (17) Lisäksi joissakin harvoissa tapauksissa jäsenvaltioilla olisi työmarkkinaosapuolten kansallisella tasolla tekemän sopimuksen perusteella oltava mahdollisuus rajoitetusti poiketa yhdenvertaisen kohtelun periaatteesta edellyttäen, että riittävä suojelun taso turvataan.
- (18) Vuokratyöntekijöiden vähimmäissuojan parantumisen ohella olisi tarkasteltava rajoituksia tai kieltoja, joita vuokratyön käytölle on mahdollisesti asetettu. Niille saa olla ainoastaan yleiseen etuun ja etenkin työntekijöiden suojeluun, työterveyden- ja työturvallisuusvaatimuksiin sekä työmarkkinoiden moitteettoman toiminnan turvaamiseen, myös mahdollisten väärinkäytösten ehkäisemiseen, liittyviä perusteita.
- (19) Tämä direktiivi ei vaikuta työmarkkinaosapuolten riippumattomuuteen eikä se saisi vaikuttaa työmarkkinaosapuolten välisiin suhteisiin, kuten oikeuteen neuvotella ja tehdä työehtosopimuksia kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti voimassa olevaa yhteisön lainsäädäntöä noudattaen.
- (20) Tämän direktiivin säännökset, jotka koskevat vuokratyön käyttöön liittyviä rajoituksia tai kieltoja, eivät estä sellaisten kansallisten lakien tai käytäntöjen soveltamista, joissa kielletään lakossa olevien työntekijöiden korvaaminen vuokratyöntekijöillä.
- (21) Jäsenvaltioiden olisi vuokratyöntekijöiden oikeuksien turvaamiseksi säädettävä hallinnollisista tai oikeudellisista menettelyistä sekä tehokkaista, varoittavista ja oikeasuhteisista seuraamuksista, joita sovelletaan, jos tämän direktiivin mukaisia velvoitteita ei noudateta.
- (22) Tätä direktiiviä täytäntöönpantaessa olisi noudatettava erityisesti perustamissopimuksen palveluiden tarjonnan vapautta ja sijoittautumisvapautta koskevia määräyksiä, tämän kuitenkin rajoittamatta palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16 päivänä joulukuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY ⁽²⁾ säännösten soveltamista.

⁽¹⁾ EYVL L 206, 29.7.1991, s. 19.

⁽²⁾ EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1.

- (23) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, eli vuokratyöntekijöiden suojaa koskevien yhteisön tasolla yhdenmukaistettujen puitteiden luomista, vaan se voidaan toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla ottamalla käyttöön vähimmäisvaatimukset, joita sovelletaan kaikkialla yhteisössä, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa tarkoitetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan työntekijöihin, joilla on työsopimus tai työsuhde työvoiman vuokrausyrityksen kanssa ja jotka on asetettu käyttäjäyritysten palvelukseen työskentelemään tilapäisesti niiden valvonnassa ja johdolla.
2. Tätä direktiiviä sovelletaan sekä julkisen että yksityisen sektorin yrityksiin, jotka ovat työvoiman vuokrausyrityksiä tai käyttäjäyrityksiä ja harjoittavat taloudellista toimintaa riippumatta siitä, onko kyseessä voittoa tavoitteleva toiminta.
3. Työmarkkinaosapuolia kuultuaan jäsenvaltiot voivat säätää, että tätä direktiiviä ei sovelleta työsopimuksiin tai työsuhteisiin, jotka on tehty julkisesti järjestetyn tai julkisista varoista tuetun erityisen ammatillisen koulutus- tai uudelleenkoulutusohjelman taikka työllistymistä edistävän ohjelman puitteissa.

2 artikla

Tarkoitus

Tämän direktiivin tarkoituksena on huolehtia vuokratyöntekijöiden suojelusta ja parantaa vuokratyön laatua varmistamalla 5 artiklan mukaisen yhdenvertaisen kohtelun periaatteen soveltaminen vuokratyöntekijöihin ja tunnustamalla työvoiman vuokrausyritykset työnantajiksi, ottaen samalla huomioon, että vuokratyön käytölle on vahvistettava asianmukaiset puitteet, joilla edistetään tehokkaasti työpaikkojen luomista ja joustavien työmuotojen kehittämistä.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'työntekijällä' henkilöä, jonka aseman työntekijänä asianomaisessa jäsenvaltiossa turvaa kansallinen työolainsäädäntö;
- b) 'työvoiman vuokrausyrityksellä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tekee kansallisen lainsäädännön mukaisesti työsopimuksia tai solmii työsuhteita vuokratyöntekijöiden kanssa tarkoituksena asettaa tällaisia työntekijöitä käyttäjäyrityksen palvelukseen suorittamaan työtehtävää käyttäjäyrityksen valvonnassa ja johdolla;
- c) 'vuokratyöntekijällä' työntekijää, jolla on työsopimus tai työsuhde työvoiman vuokrausyrityksen kanssa siinä tarkoituksessa, että hänet asetetaan käyttäjäyrityksen palvelukseen suorittamaan työtehtävää sen valvonnassa ja johdolla;
- d) 'käyttäjäyrityksellä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolle ja jonka valvonnassa ja johdolla vuokratyöntekijä työskentelee tilapäisesti;
- e) 'toimeksiannolla' kautta, jonka vuokratyöntekijä on asetettuna tilapäisesti käyttäjäyrityksen palvelukseen suorittamaan työtehtävää sen valvonnassa ja johdolla;
- f) 'keskeisillä työehdoilla' laeissa, asetuksissa, hallinnollisissa määräyksissä, työehtosopimuksissa ja/tai muissa käyttäjäyrityksessä voimassa olevissa sitovissa yleisissä säännöksissä säädettyjä työehtoja, jotka liittyvät
 - i) työaikaan, ylityöhön, taukoihin, lepoaikoihin, yötyöhön, lomiin ja yleisiin vapaapäiviin,
 - ii) palkkaan.

2. Tämä direktiivi ei vaikuta kansallisessa lainsäädännössä oleviin palkan, työsopimuksen tai työsuhteen taikka työntekijän määritelmiin.

Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saa jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle työntekijöitä, työsopimuksia tai työsuhteita vain sillä perusteella, että kyseessä ovat osa-aikatyöntekijät, määräaikaisia työntekijöitä tai henkilöitä, joilla on työsopimus tai työsuhde työvoiman vuokrausyrityksen kanssa.

4 artikla

Rajoitusten tai kieltojen tarkastelu

1. Vuokratyön käyttöön liittyvät rajoitukset tai kiellot saavat perustua ainoastaan yleisen edun mukaisiin syihin, jotka liittyvät erityisesti vuokratyöntekijöiden suojeluun, työterveys- ja työturvallisuusvaatimuksiin tai tarpeeseen varmistaa, että työmarkkinat toimivat moitteettomasti ja että väärinkäytöksiä ehkäistään.
2. Jäsenvaltioiden on työmarkkinaosapuolia kuultuaan 5 päivään joulukuuta 2011 mennessä tarkasteltava kansallisen lainsäädännön, työehtosopimusten ja kansallisten käytäntöjen mukaisesti vuokratyön käyttöä koskevia rajoituksia tai kieltoja sen varmistamiseksi, ovatko ne edelleen perusteltuja 1 kohdassa mainituista syistä.
3. Jos työehtosopimuksissa on määrätty tällaisia rajoituksia tai kieltoja, 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelun voivat suorittaa ne työmarkkinaosapuolet, jotka ovat neuvotelleet kyseessä olevan sopimuksen.
4. Edellä olevat 1, 2 ja 3 kohta eivät vaikuta työvoiman vuokrausyritysten rekisteröintiä, lisensointia, sertifiointia, rahotustakuita tai valvontaa koskeviin kansallisiin vaatimuksiin.
5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun tarkastelun tuloksista 5 päivään joulukuuta 2011 mennessä.

II LUKU

TYÖEHDOT

5 artikla

Yhdenvertaisen kohtelun periaate

1. Vuokratyöntekijän keskeisten työehtojen on oltava käyttäjäyrityksessä suoritettavan toimeksiannon ajan vähintään samanaikaiset, joita häneen sovellettaisiin, jos kyseinen yritys olisi palannut hänet suoraan hoitamaan samaa tehtävää.
- Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa on noudatettava käyttäjäyrityksessä voimassa olevia sääntöjä, jotka koskevat
- a) raskaana olevien tai imettävien naisten suojelua sekä lasten ja nuorten suojelua; ja
 - b) naisten ja miesten yhdenvertaista kohtelua ja kaikkea sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään taikka sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjuntaa,

sellaisina kuin ne ovat laeissa, asetuksissa, hallinnollisissa määräyksissä, työehtosopimuksissa ja/tai muissa yleisesti sovellettavissa säännöksissä.

2. Palkan osalta jäsenvaltiot voivat työmarkkinaosapuolia kuultuaan säätää, että 1 kohdassa säädetystä periaatteesta voidaan poiketa, jos vuokratyöntekijät, jotka ovat vakituksessa työsuhteessa työvoiman vuokrausyritykseen, saavat palkkaa myös kahden toimeksiannon väliseltä ajalta.

3. Jäsenvaltiot voivat työmarkkinaosapuolia kuultuaan antaa näille mahdollisuuden asianmukaisella tasolla ja jäsenvaltioiden asettamia ehtoja noudattaen pitää voimassa tai tehdä työehtosopimuksia, joissa voidaan, noudattaen vuokratyöntekijöiden yleistä suojelua, ottaa käyttöön vuokratyöntekijöiden työehtoja koskevia järjestelyitä, jotka voivat poiketa 1 kohdassa tarkoitetuista järjestelyistä.

4. Edellyttäen, että vuokratyöntekijöille turvataan riittävä suojelun taso silloin, kun jäsenvaltiossa ei ole oikeudellista järjestelyä, jolla työehtosopimukset voitaisiin julistaa yleissitoviksi, tai oikeudellista järjestelyä tai käytäntöä, jolla sopimusmääräykset voitaisiin ulottaa kaikkiin samanlaisiin yrityksiin tietyllä alalla tai maantieteellisellä alueella, jäsenvaltiot voivat kansallisia työmarkkinaosapuolia kuultuaan ja niiden tekemän sopimuksen perusteella ottaa käyttöön keskeisiä työehtoja koskevia järjestelyjä, jotka poikkeavat 1 kohdassa säädetystä periaatteesta. Tällaisiin järjestelyihin voi kuulua tietyn pituinen kynnyisaika, jona yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ei sovelleta.

Tässä kohdassa tarkoitettujen järjestelyjen on oltava yhdenmukaisia yhteisön lainsäädännön kanssa ja riittävän täsmällisiä ja niiden on oltava saatavilla, jotta kyseessä olevat alat ja yritykset pystyvät tunnistamaan velvoitteensa ja noudattamaan niitä. Jäsenvaltioiden on erityisesti 3 artiklan 2 kohtaa soveltaessaan täsmennettävä, sisältävätkö ammatilliset sosiaaliturvajärjestelmät, mukaan lukien ammatilliset eläkejärjestelmät, työntekijöiden sairausajan korvaukset tai taloudellisen osallistumisen järjestelmät 1 kohdassa tarkoitettuihin keskeisiin työehtoihin. Tällaiset järjestelyt eivät vaikuta työntekijöiden kannalta vähintään yhtä edullisiin kansallisiin, alueellisiin, paikallisiin tai alakohtaisiin sopimuksiin.

5. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet kansallisen lainsäädäntönsä ja/tai käytäntönsä mukaisesti tämän artiklan soveltamista koskevien väärinkäytösten estämiseksi ja erityisesti tämän direktiivin säännösten kiertämiseen tähtäävien peräkkäisten toimeksiantojen estämiseksi. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisista toimenpiteistä.

6 artikla

Mahdollisuudet saada työpaikka, käyttää yhteisiä järjestelyjä ja osallistua ammatilliseen koulutukseen

1. Vuokratyöntekijöille on tiedotettava käyttäjäyrityksessä olevista vapaista työpaikoista, joista tiedotetaan yrityksen muillekin työntekijöille, jotta heillä olisi samat mahdollisuudet saada vakituinen työpaikka kuin muillakin yrityksessä työskentelevillä työntekijöillä. Asiasta voidaan tiedottaa yleisellä ilmoituksella soveltuvassa paikassa siinä yrityksessä, jolle ja jonka valvonnassa vuokratyöntekijä työskentelee.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta sellaiset lausekkeet, joissa kielletään tai joilla estetään työsuhteen tekeminen tai työsuhteen solmiminen käyttäjäyrityksen ja vuokratyöntekijän välille toimeksiannon päätyttyä, ovat mitättömiä tai voidaan julistaa mitättömiksi.

Tämä kohta ei rajoita järjestelyjä, joiden nojalla työvoiman vuokrausyritykset saavat kohtuullisen korvauksen käyttäjäyritykselle suorittamistaan vuokratyöntekijöiden palvelukseen asettamiseen, palkkaukseen ja koulutukseen liittyvistä palveluista.

3. Työvoiman vuokrausyritykset eivät saa periä työntekijöiltä maksua vastineeksi toimeksiantojen järjestämisestä käyttäjäyrityksissä tai siitä, että työntekijä tekee työsuhteen käyttäjäyrityksen kanssa tai solmii siihen työsuhteen toimeksiannon päätyttyä kyseisessä käyttäjäyrityksessä.

4. Vuokratyöntekijät voivat hyödyntää käyttäjäyrityksen palveluja tai yhteisiä järjestelyjä, erityisesti ruokalapalveluja sekä lastenhoito- ja kuljetusjärjestelyjä, samoin ehdoin kuin suoraan käyttäjäyrityksen palveluksessa olevat työntekijät, jollei erilainen kohtelu ole perusteltua objektiivisista syistä, tämän kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan 1 kohdan säännösten soveltamista.

5. Jäsenvaltioiden on kansallisten perinteidensä ja käytäntöjensä mukaisesti toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä tai edistettävä työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua

a) parantaakseen vuokratyöntekijöiden koulutusmahdollisuuksia ja lastenhoitojärjestelyjen saatavuutta työvoiman vuokrausyrityksissä, myös toimeksiantojen välisenä aikana, heidän urakehityksensä ja työllistyvyytensä edistämiseksi;

b) parantaakseen vuokratyöntekijöiden mahdollisuuksia hakeutua käyttäjäyrityksen omille työntekijöilleen tarjoamaan koulutukseen.

7 artikla

Vuokratyöntekijöiden edustus

1. Vuokratyöntekijät on otettava jäsenvaltiossa asetettujen edellytysten mukaisesti huomioon työvoiman vuokrausyrityk-

sessä, kun lasketaan yhteisön ja jäsenvaltioiden lainsäädännön tai työehtosopimusten mukaisesti työntekijöitä edustavien elinten perustamiskynnykseksi asetettuja henkilöstömääriä.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että vuokratyöntekijät otetaan niiden asettamin edellytyksin huomioon käyttäjäyrityksessä samalla tavalla kuin käyttäjäyrityksen yhtä pitkäksi ajaksi suoraan palvelukseen ottamat työntekijät, kun lasketaan yhteisön ja jäsenvaltioiden lainsäädännön tai työehtosopimusten mukaisesti työntekijöitä edustavien elinten perustamiskynnykseksi asetettuja henkilöstömääriä.

3. Tämän artiklan 2 kohdassa säädettyä mahdollisuutta soveltavien jäsenvaltioiden ei tarvitse panna täytäntöön 1 kohdan säännöksiä.

8 artikla

Tiedottaminen työntekijöiden edustajille

Käyttäjäyrityksen on toimitettava asianmukaiset tiedot vuokratyöntekijöiden käytöstä yrityksessä tiedottaessaan yrityksen työvoimatilanteesta yhteisön ja kansallisen lainsäädännön mukaan perustetuille työntekijöitä edustaville elimille, tämän kuitenkaan rajoittamatta tiedottamista ja kuulemista koskevien tiukempien ja/tai täsmällisempien kansallisten ja yhteisön säännösten ja erityisesti työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä 11 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/14/EY⁽¹⁾ säännösten soveltamista.

III LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

9 artikla

Vähimmäisvaatimukset

1. Tällä direktiivillä ei rajoiteta jäsenvaltioiden oikeutta soveltaa tai ottaa käyttöön työntekijöille suotuisampia lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä taikka edistää tai sallia työntekijöille suotuisampien työehtosopimusten tekemistä työmarkkinaosapuolten välillä.

2. Tämän direktiivin täytäntöönpano ei missään tapauksessa ole riittävä peruste työntekijöiden suojelun yleisen tason heikentämiseen direktiivin soveltamisalalla. Tämä ei kuitenkaan rajoita jäsenvaltioiden ja/tai työmarkkinaosapuolten oikeuksia antaa tilanteen kehityksen mukaan lakeja, asetuksia tai sopimusmääräyksiä, jotka poikkeavat direktiivin antamishetkellä voimassa olevista laeista, asetuksista tai sopimusmääräyksistä, edellyttäen, että tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäisvaatimuksia noudatetaan.

⁽¹⁾ EUVL L 80, 23.3.2002, s. 29.

10 artikla**Seuraamukset**

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä asianmukaisista toimenpiteistä sellaisia tilanteita varten, joissa työvoiman vuokrausyritys tai käyttäjäyritys ei noudata tätä direktiiviä. Niiden on erityisesti huolehdittava siitä, että käytettävissä on hallinnollisia tai oikeudellisia menettelyjä, joilla voidaan varmistaa tästä direktiivistä aiheutuvien velvoitteiden täyttäminen.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin kansallisten täytäntöönpanosäännösten rikkomiseen, ja niiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava kyseiset säännökset tiedoksi komissiolle 5 päivään joulukuuta 2011 mennessä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kyseisten säännösten mahdolliset muutokset viipymättä. Niiden on erityisesti valvottava, että työntekijöillä ja/tai työntekijöiden edustajilla on riittävät menettelyt tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden toteuttamiseksi.

11 artikla**Täytäntöönpano**

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset 5 päivään joulukuuta 2011 mennessä tai varmistettava, että työmarkkinaosapuolet sisällyttävät sopimuksiinsa tarvittavat säännökset, jolloin jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat järjestelyt, jotta ne voivat milloin tahansa taata tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamisen. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

12 artikla**Komission suorittama uudelleentarkastelu**

Kuultuaan jäsenvaltioita ja yhteisön tason työmarkkinaosapuolia komissio tarkastelee tämän direktiivin soveltamista 5 päivään joulukuuta 2013 mennessä tehdäkseen tarvittaessa ehdotuksen tarpeellisista muutoksista.

13 artikla**Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

14 artikla**Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 19 päivänä marraskuuta 2008.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J.-P. JOUYET

II

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 27 päivänä marraskuuta 2008,

Schengenin säännösten määräysten täysimääräisestä soveltamisesta Sveitsin valaliitossa

(2008/903/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

jestelmää koskevia Schengenin säännösten määräyksiä voidaan soveltaa Sveitsin valaliittoon 14 päivästä elokuuta 2008.

ottaa huomioon Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen koskevan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen sopimuksen ⁽¹⁾, jäljempänä 'sopimus', joka allekirjoitettiin 26 päivänä lokakuuta 2004 ⁽²⁾ ja joka tuli voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2008 ⁽³⁾, ja erityisesti sen 15 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Sopimuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti Schengenin säännösten määräyksiä sovelletaan Sveitsin valaliitossa vasta neuvoston asiaa koskevan päätöksen perusteella sen jälkeen, kun neuvosto on vakuuttunut siitä, että mainitun säännösten täytäntöönpanon edellytykset täyttyvät.

(2) Neuvosto katsoi, tarkistettuaan, että Sveitsin valaliitto täytti vaaditut edellytykset Schengenin säännösten kyseessä olevan tietosuojaa koskevan osan soveltamiseksi, päätöksessään 2008/421/EY ⁽⁴⁾, että Schengenin tietojär-

(3) Neuvosto on nyt varmistanut pysyvän Schengenin arviointi- ja soveltamiskomitean perustamisesta 16 päivänä syyskuuta 1998 tehdyn toimeenpanevan komitean päätöksessä (SCH/Com-ex (98) 26 def.) ⁽⁵⁾ esitettyjen sovellettavien Schengen-arviointimenettelyjen mukaisesti, että Sveitsin valaliitto on täyttänyt Schengenin säännösten soveltamisen edellytykset seuraavilla muilla Schengenin säännösten aloilla: maarajat, poliisiyhteistyö, Schengenin tietojärjestelmä ja viisumit.

(4) Neuvosto totesi 27 päivänä marraskuuta 2008, että Sveitsin valaliitto täyttää kutakin mainittua alaa koskevat edellytykset.

(5) Mitä tulee Schengenin säännösten arviointiin ja soveltamiseen ilmarajoilla, uusia arviointikäyntejä olisi toteutettava myöhemmin.

(6) Näin ollen on mahdollista asettaa päivämäärät, joista alkaen Sveitsin valaliiton on täysimääräisesti sovellettava Schengenin säännöstöä, eli päivämäärät, joista alkaen henkilötarkastukset Sveitsin valaliittoon rajoittuvilla sisärajoilla olisi lopetettava. Mikäli myöhemmät arviointikäynnit ilmarajoilla eivät tuota lopullista tulosta, ilmarajoilla tehtävien henkilötarkastusten poistamista sääntelevän Schengenin säännösten soveltamiselle asetettua päivämäärää olisi arvioitava uudelleen.

⁽¹⁾ EUVL L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽²⁾ Neuvoston päätökset 2004/849/EY (EUVL L 368, 15.12.2004, s. 26) ja 2004/860/EY (EUVL L 370, 17.12.2004, s. 78).

⁽³⁾ Neuvoston päätökset 2008/146/EY (EUVL L 53, 27.2.2008, s. 1.) ja 2008/149/YOS (EUVL L 53, 27.2.2008, s. 50).

⁽⁴⁾ EUVL L 149, 7.6.2008, s. 74.

⁽⁵⁾ EYVL L 239, 22.9.2000, s. 138.

- (7) Päätöksessä 2008/421/EY säädetyt Schengenin tietojärjestelmän käyttöä koskevat rajoitukset olisi poistettava siitä päivästä alkaen, joka on kyseisistä päivämääristä aikaisin.
- (8) Sopimuksen 15 artiklan 4 kohdan sekä niistä perusteista ja menettelyistä, joilla ratkaistaan jäsenvaltiossa tai Sveitsissä jätetyn turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva valtio, tehdyn Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen sopimuksen ⁽¹⁾ 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti jälkimmäistä sopimusta olisi sovellettava 12 päivästä joulukuuta 2008.
- (9) Tanskan ja Sveitsin valaliiton keskinäisistä oikeuksista ja velvollisuuksista tehdyssä Sveitsin valaliiton ja Tanskan kuningaskunnan välisessä sopimuksessa, joka koskee niitä Schengenin säännösten määräyksiä, jotka perustuvat Euroopan yhteisön perustamissopimuksen IV osastoon, määrätään, että sitä sovelletaan Schengenin säännösten täytäntöönpanon, soveltamisen ja kehittämisen osalta siitä päivästä alkaen, jona sopimus tulee voimaan.
- (10) Sopimuksen 15 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaan sekä ottaen huomioon sen, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta soveltaa Schengenin säännösten osien voimaansaattamisesta Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneessä kuningaskunnassa 22 päivänä joulukuuta 2004 tehdyn neuvoston päätöksen 2004/926/EY ⁽²⁾ mukaisesti Schengenin säännöstöä osittain, ja erityisesti kyseisen päätöksen 1 artiklan ensimmäisen kohdan, ainoastaan osaa niistä Schengenin säännösten määräyksistä, joita sovelletaan Sveitsin valaliittoon sen suhteissa Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltaviin jäsenvaltioihin, olisi sovellettava Sveitsin valaliiton suhteissa Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneeseen kuningaskuntaan.
- (11) Sopimuksen 15 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaan ja ottaen huomioon sen, että Kypros sekä Bulgaria ja Romania soveltavat Schengenin säännöstöä osittain, ensin mainittu vuoden 2003 liittymisasiakirjan 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja viimeksi mainittu vuoden 2005 liittymisasiakirjan 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ainoastaan osaa niistä Schengenin säännösten määräyksistä, joita sovelletaan kyseisissä jäsenvaltioissa, olisi sovellettava Sveitsin valaliittoon sen suhteissa mainittuihin jäsenvaltioihin.

- (12) Sveitsin valaliiton, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välisessä sopimuksessa Schengenin säännösten täytäntöönpanosta, soveltamisesta ja kehittämisestä ja niistä perusteista ja menettelyistä, joilla ratkaistaan Sveitsissä, Islannissa ja Norjassa jätetyn turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva valtio, määrätään, että sitä sovelletaan Schengenin säännösten täytäntöönpanon, soveltamisen ja kehittämisen osalta siitä päivästä alkaen, jona sopimus tulee voimaan,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

1. Kaikkia sopimuksen liitteissä A ja B tarkoitettuja määräyksiä ja mahdollisia säädöksiä, jotka kehittävät edelleen yhtä tai useampaa edellä mainituista määräyksistä, sovelletaan Sveitsin valaliittoon sen suhteissa Belgian kuningaskuntaan, Tšekin tasavaltaan, Tanskan kuningaskuntaan, Saksan liittotasavaltaan, Viron tasavaltaan, Kreikan tasavaltaan, Espanjan kuningaskuntaan, Ranskan tasavaltaan, Italian tasavaltaan, Latvian tasavaltaan, Liettuan tasavaltaan, Luxemburgin suuherttuakuntaan, Unkarin tasavaltaan, Maltan tasavaltaan, Alankomaiden kuningaskuntaan, Itävallan tasavaltaan, Puolan tasavaltaan, Portugalin tasavaltaan, Slovenian tasavaltaan, Slovakian tasavaltaan, Suomen tasavaltaan ja Ruotsin kuningaskuntaan 12 päivästä joulukuuta 2008.

Siltä osin kuin kyseisissä määräyksissä säännellään henkilötarkastusten poistamista sisärajoilla, niitä sovelletaan ilmarajoihin 29 päivästä maaliskuuta 2009. Neuvosto voi tehdä päätöksen kyseisen määräpäivän lykkäämisestä niiden jäsenvaltioiden hallituksia edustavien neuvoston jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä, joihin sovelletaan sisärajoilla tehtävien henkilötarkastusten poistamista koskevia Schengenin säännösten määräyksiä. Tällöin neuvosto asettaa uuden määräpäivän edellä mainittujen jäsenten yksimielisellä päätöksellä.

Kaikki Schengenin tietojärjestelmän käyttöä koskevat rajoitukset poistetaan niiden jäsenvaltioiden osalta, joita asia koskee, 8 päivästä joulukuuta 2008.

2. Niitä Schengenin säännösten määräyksiä, jotka Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin kuningaskunta ovat saattaneet voimaan neuvoston päätöksen 2004/926/EY 1 artiklan perusteella, ja mahdollisia säädöksiä, joilla kehitetään edelleen yhtä tai useampaa edellä mainituista määräyksistä, sovelletaan Sveitsin valaliittoon sen suhteissa Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin kuningaskuntaan 12 päivästä joulukuuta 2008 alkaen.

⁽¹⁾ EUVL L 53, 27.2.2008, s. 5.

⁽²⁾ EUVL L 395, 31.12.2004, s. 70.

3. Niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita sovelletaan Kyprokseen sekä Bulgariaan ja Romaniaan, ensiksi mainittuun vuoden 2003 liittymisasiakirjan 3 artiklan 1 kohdan perusteella ja viimeksi mainittuihin vuoden 2005 liittymisasiakirjan 4 artiklan 1 kohdan perusteella, ja mahdollisia säännöksiä, joilla kehitetään edelleen yhtä tai useampaa edellä mainituista määräyksistä, sovelletaan Sveitsin valaliittoon sen suhteissa Kyprokseen, Bulgariaan ja Romaniaan 12 päivästä joulukuuta 2008 alkaen.

2 artikla

Poiketen luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske 15 päivänä maaliskuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001 ⁽¹⁾ liitteestä II, Sveitsille annetaan lupa säilyttää viisumivapaus Antigua ja Barbudan, Bahaman, Barbadosen sekä Saint Kitts ja Nevisin osalta 12 päivästä joulukuuta

2008 alkaen siihen saakka, kun Euroopan yhteisön ja kunkin mainitun maan väliset viisumivapaussopimukset tulevat voimaan.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 27 päivänä marraskuuta 2008.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. ALLIOT-MARIE

⁽¹⁾ EYVL L 81, 21.3.2001, s. 1.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 27 päivänä marraskuuta 2008,
alueiden komitean alankomaalaisen jäsenen ja kahden varajäsenen nimeämisestä
(2008/904/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 263 artiklan,

Nimetään alueiden komiteaan jäljellä olevaksi toimikaudeksi eli 25 päivään tammikuuta 2010:

a) jäseneksi:

— Bas VERKERK, Burgemeester van Delft (tehtävän muutos);
ja

ottaa huomioon Alankomaiden hallituksen ehdotuksen,

b) varajäseniksi:

— Job COHEN, Burgemeester van Amsterdam,
— Hans KOK, Burgemeester van Hof van Twente.

sekä katsoo seuraavaa:

2 artikla

(1) Neuvosto teki 24 päivänä tammikuuta 2006 päätöksen 2006/116/EY ⁽¹⁾ alueiden komitean jäsenten ja varajäsenten nimeämisestä 26 päivän tammikuuta 2006 ja 25 päivän tammikuuta 2010 väliseksi kaudeksi.

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään.

Tehty Brysselissä 27 päivänä marraskuuta 2008.

(2) Alueiden komiteassa on vapautunut jäsenen paikka Nico SCHOOF in erottua. Yksi varajäsenen paikka on vapautunut Lodewijk ASSCHER in erottua. Yksi varajäsenen paikka vapautuu, kun Bas VERKERK nimetään tällä päätöksellä alueiden komitean jäseneksi,

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
L. CHATEL

⁽¹⁾ EUVL L 56, 25.2.2006, s. 75.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 27 päivänä marraskuuta 2008,
yhteisen konsuliohjeiston liitteen 13 muuttamisesta viisumitarran täyttöohjeiden osalta
 (2008/905/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon täytäntöönpanovallan varaamisesta neuvostolle viisumihakemusten käsittelyä koskevien tiettyjen yksityiskohtaisten määräysten ja käytännön menettelytapojen osalta 24 päivänä huhtikuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 789/2001⁽¹⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Ranskan aloitteen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteistä konsuliohjeistoa on päivitettävä, jotta voitaisiin ottaa huomioon se, että Sveitsin valaliitossa sovelletaan täysimääräisesti Schengenin säännöstöä neuvoston päätöksen 2008/903/EY⁽²⁾ nojalla.
- (2) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemaa koskevan pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän päätöksen tekemiseen, eikä päätös sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan. Koska tällä päätöksellä kehitetään Schengenin säännöstöä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen kolmannen osan IV osaston määräysten mukaisesti, Tanskan on mainitun pöytäkirjan 5 artiklan mukaisesti päätettävä kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on tehnyt tämän päätöksen, saattaako se sen osaksi kansallista lainsäädäntöään.
- (3) Islannin ja Norjan osalta tällä päätöksellä kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välisessä, näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyssä sopimuksessa ja jotka kuuluvat mainitun sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan B kohdassa tarkoitettuun alaan⁽³⁾.

- (4) Tämä päätös kehittää sellaisia Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 29 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/365/EY⁽⁴⁾ mukaisesti. Yhdistynyt kuningaskunta ei näin ollen osallistu tämän päätöksen tekemiseen eikä se sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä sitä sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.
- (5) Tällä päätöksellä kehitetään sellaisia Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Irlanti ei osallistu Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 28 päivänä helmikuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/192/EY⁽⁵⁾ mukaisesti. Irlanti ei näin ollen osallistu tämän päätöksen tekemiseen, se ei sido Irlantia eikä sitä sovelleta Irlantiin.
- (6) Sveitsin osalta tällä päätöksellä kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisessä Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen koskevassa sopimuksessa⁽⁶⁾ ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan B kohdassa, luettuna yhdessä neuvoston päätöksen 2008/146/EY 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan⁽⁷⁾.
- (7) Liechtensteinin osalta tällä päätöksellä kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välillä allekirjoitetussa Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymistä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehtyyn sopimukseen koskevassa pöytäkirjassa⁽⁸⁾ ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan B kohdassa, luettuna yhdessä neuvoston päätöksen 2008/261/EY 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan⁽⁹⁾.

⁽⁴⁾ EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽⁵⁾ EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20.

⁽⁶⁾ EUVL L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁷⁾ EUVL L 53, 27.2.2008, s. 1.

⁽⁸⁾ Neuvoston asiakirja 16462/06 on luettavissa osoitteessa:
<http://register.consilium.europa.eu>

⁽⁹⁾ EUVL L 83, 26.3.2008, s. 3.

⁽¹⁾ EYVL L 116, 26.4.2001, s. 2.

⁽²⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 15.

⁽³⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31.

- (8) Kyproksen osalta tämä päätös on vuoden 2003 liittymisasiakirjan 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu Schengenin säännöstöä kehittävä tai muuten siihen liittyvä säädös.
- (9) Tämä päätös on vuoden 2005 liittymisasiakirjan 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu Schengenin säännöstöön perustuva tai muuten siihen liittyvä säädös,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Lisätään yhteisen konsuliohjeiston liitteessä 13 olevien esimerkkien 11 ja 14 maatunnusten luetteloon seuraava tunnus:

”Sveitsin valaliitto: CH”

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan päivästä, joka on vahvistettu Schengenin säännöstön määräysten täysimääräisestä soveltamisesta Sveitsin valaliitossa annetun päätöksen 2008/903/EY ⁽¹⁾ 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä 27 päivänä marraskuuta 2008.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. ALLIOT-MARIE

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 15.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 27 päivänä marraskuuta 2008,
alueiden komitean kahden tanskalaisen jäsenen ja kahden varajäsenen nimeämisestä
(2008/906/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

a) jäseniksi:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 263 artiklan,

Helene LUND, Byrådsmedlem, Furesø Kommune (tehtävän muutos),

ottaa huomioon Tanskan hallituksen ehdotuksen,

Mona HEIBERG, 1. Næstformand for Borgerrepræsentationen, Københavns Kommune (tehtävän muutos),

sekä katsoo seuraavaa:

b) varajäseniksi:

(1) Neuvosto teki 24 päivänä tammikuuta 2006 päätöksen 2006/116/EY ⁽¹⁾ alueiden komitean jäsenten ja varajäsenten nimeämisestä 26 päivän tammikuuta 2006 ja 25 päivän tammikuuta 2010 väliseksi kaudeksi.

Jens Christian GJESING, 1. Viceborgmester, Haderslev Kommune (tehtävän muutos),

(2) Alueiden komiteassa on vapautunut kaksi jäsenen paikkaa Mona HEIBERGIN ja Helene LUNDin toimikauden päätyttyä. Kaksi varajäsenen paikkaa on vapautunut Jens Christian GJESINGin ja Tove LARSENin toimikauden päätyttyä,

Tove LARSEN, Borgmester, Aabenraa Kommune (tehtävän muutos).

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään.

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Tehty Brysselissä 27 päivänä marraskuuta 2008.

1 artikla

Nimetään alueiden komiteaan jäljellä olevaksi toimikaudeksi eli 25 päivään tammikuuta 2010:

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. CHATEL

⁽¹⁾ EUVL L 56, 25.2.2006, s. 75.

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 3 päivänä marraskuuta 2008

terveystakeiden vahvistamisesta hevoseläinten kuljettamiseksi yhdestä kolmannesta maasta toiseen kolmanteen maahan neuvoston direktiivin 91/496/ETY 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti

(tiedoksiannettu numerolla K(2008) 6296)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2008/907/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista ja direktiivien 89/662/ETY, 90/425/ETY ja 90/675/ETY muuttamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/496/ETY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan,

sekä katsoo, että

(1) Terveystakeiden vahvistamisesta hevoseläinten kuljettamiseksi yhdestä kolmannesta maasta toiseen kolmanteen maahan neuvoston direktiivin 91/496/ETY 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti 13 päivänä heinäkuuta 1994 tehtyä komission päätöstä 94/467/EY ⁽²⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osilta ⁽³⁾. Sen vuoksi olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava mainittu päätös.

(2) Direktiivin 91/496/ETY 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti on vahvistettava terveystakeet eläinten kuljettamiseksi yhdestä kolmannesta maasta toiseen kolmanteen maahan. Yhdestä kolmannesta maasta tulevien hevoseläinten siirrot toiseen kolmanteen maahan ovat aiheuttaneet tiettyjä ongelmia.

(3) Komission päätöksessä 92/260/ETY ⁽⁴⁾ vahvistetaan eläinten terveyttä koskevat vaatimukset ja eläinlääkärintodistukset rekisteröityjen hevosten väliaikaisessa maahan-tuonnissa. Kyseiset vaatimukset antavat tarvittavat takeet

yhteisön eläntätilanteen huomioon ottaen. Sen vuoksi olisi yhdestä kolmannesta maasta tulevien hevoseläinten toiseen kolmanteen maahan tapahtuviin siirtoihin sovellettavien terveystakeiden osalta viitattava päätöksessä 92/260/ETY vahvistettuihin terveysvaatimuksiin. Mainitussa päätöksessä edellytetään muun muassa, että hevoset ovat olleet tietyn ajan lähettävässä maassa. Oleskelu jäsenvaltioissa tai eräissä luetelluissa kolmansissa maissa voidaan kuitenkin ottaa huomioon kyseisen oleskeluajan laskemisessa, jos vähintään samat terveysvaatimukset täyttyvät.

(4) Tässä päätöksessä määrätyt toimenpiteet ovat elintarviketietoa ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Yhdestä kolmannesta maasta tulevat ja toiseen kolmanteen maahan tarkoitetut hevoseläimet voivat olla lähtöisin ainoastaan päätöksen 92/260/ETY liitteessä I mainitusta kolmannesta maasta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen hevoseläinten mukaan on liitettävä todistus nimeltä "Kauttakuljetustodistus hevoseläinten kuljettamiseksi yhdestä kolmannesta maasta toiseen kolmanteen maahan". Mainittuun todistukseen on otettava lähtömaana olevaa kolmatta maata vastaavan, päätöksen 92/260/ETY liitteessä II esitetyn terveystodistuksen I, II ja III kohta lukuun ottamatta e alakohdan v alakohtaa. Siihen on lisättävä kohdat seuraavasti:

"TV Hevoseläimet ovat lähtöisin:
(maa)

ja niiden määräpaikka on:
(maa)

V Virkaeläinlääkärin leima ja allekirjoitus:"

⁽¹⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 56.

⁽²⁾ EYVL L 190, 26.7.1994, s. 28.

⁽³⁾ Katso liite I.

⁽⁴⁾ EYVL L 130, 15.5.1992, s. 67.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään ja ainoastaan kun on kyse rekisteröidyistä hevoseläimistä, korvataan päätöksen 92/260/ETY liitteen II todistuksissa A, B, C, D ja E olevan III osan d alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa oleva maiden luettelo mainitun päätöksen liitteessä I olevalla A–E ryhmään kuuluvien kolmansien maiden luettelolla.

2 artikla

Kumotaan päätös 94/467/EY.

Viittauksia kumottuun päätökseen pidetään viittauksina tähän päätökseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 3 päivänä marraskuuta 2008.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja

LIITE I

KUMOTTU PÄÄTÖS JA LUETTELO SEN MUUTOKSISTA

Komission päätös 94/467/EY
(EYVL L 190, 26.7.1994, s. 28)

Komission päätös 96/81/EY
(EYVL L 19, 25.1.1996, s. 53)

Ainoastaan 4 artikla

Komission päätös 2001/662/EY
(EYVL L 232, 30.8.2001, s. 28)

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Päätös 94/467/EY	Tämä päätös
1 artikla	1 artikla
—	2 artikla
2 artikla	3 artikla
—	Liite I
—	Liite II

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 28 päivänä marraskuuta 2008,
luvan antamisesta tietyille jäsenvaltioille niiden vuotuisen BSE-seurantaohjelman tarkistamiseen

(tiedoksiannettu numerolla K(2008) 7288)

(Ainoastaan englannin-, espanjan-, hollannin-, italian-, kreikan-, portugalin-, ranskan-, ruotsin-, saksan-, suomen- ja tanskankieliset tekstit ovat todistusvoimaiset)

(2008/908/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

havaitsematta alle yksi BSE-tapaus, jos BSE-seurannan piiriin kuuluvien nautaeläinten ikäkriteeri nostetaan 24 kuukaudesta 48 kuukauteen.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä 22 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 1b kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksessa (EY) N:o 999/2001 vahvistetaan eläinten tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden (TSE) ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevat säännöt. Asetuksen mukaan kunkin jäsenvaltion on otettava käyttöön aktiiviseen ja passiiviseen valvontaan perustuva TSE:iden vuotuinen seurantaohjelma asetuksen liitteen III mukaisesti.

(2) Asetuksen (EY) N:o 999/2001 6 artiklan 1b kohdassa säädetään, että sellaiset jäsenvaltiot, jotka voivat osoittaa maan tautitilanteen parantuneen kyseisessä artiklassa tarkoitettuun menettelyyn perustuvien tiettyjen vaatimusten mukaisesti, voivat pyytää omien vuotuisten seurantaohjelmiansa tarkistamista.

(3) Asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä III olevan A luvun I osan 7 kohdassa vahvistetaan komissiolle toimitettavat tiedot sekä täytettävät epidemiologiset kriteerit sellaisille jäsenvaltioille, jotka haluavat tarkistaa vuotuisia seurantaohjelmiaan.

(4) Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen antoi 17 päivänä heinäkuuta 2008 kaksi tieteellistä lausuntoa, jotka koskevat eräiden jäsenvaltioiden BSE-valvontajärjestelmän tarkistamista. Annetuissa lausunnoissa arvioidaan, minkä suuruinen lisäriski aiheutuu ihmisten ja eläinten terveydelle, jos tarkistettu BSE-seurantajärjestelmä pannaan täytäntöön yhteisöön ennen 1 päivää toukokuuta 2004 kuuluneissa 15 jäsenvaltiossa, ja päädytään siihen tulokseen, että kyseisissä jäsenvaltioissa jäisi vuosittain

(5) Italia toimitti 17 päivänä heinäkuuta 2008 komissiolle hakemuksen, joka koski sen vuotuisen BSE-seurantaohjelman tarkistamista.

(6) Irlanti toimitti 7 päivänä elokuuta 2008 komissiolle hakemuksen, joka koski sen vuotuisen BSE-seurantaohjelman tarkistamista.

(7) Itävalta toimitti 13 päivänä elokuuta 2008 komissiolle hakemuksen, joka koski sen vuotuisen BSE-seurantaohjelman tarkistamista.

(8) Tanska toimitti 13 päivänä elokuuta 2008 komissiolle hakemuksen, joka koski sen vuotuisen BSE-seurantaohjelman tarkistamista.

(9) Yhdistynyt kuningaskunta toimitti 15 päivänä elokuuta 2008 komissiolle hakemuksen, joka koski sen vuotuisen BSE-seurantaohjelman tarkistamista.

(10) Luxemburg toimitti 20 päivänä elokuuta 2008 komissiolle hakemuksen, joka koski sen vuotuisen BSE-seurantaohjelman tarkistamista.

(11) Saksa toimitti 28 päivänä elokuuta 2008 komissiolle hakemuksen, joka koski sen vuotuisen BSE-seurantaohjelman tarkistamista.

(12) Alankomaat toimitti 28 päivänä elokuuta 2008 komissiolle hakemuksen, joka koski sen vuotuisen BSE-seurantaohjelman tarkistamista.

(13) Suomi toimitti 29 päivänä elokuuta 2008 komissiolle hakemuksen, joka koski sen vuotuisen BSE-seurantaohjelman tarkistamista.

(14) Ruotsi toimitti 29 päivänä elokuuta 2008 komissiolle hakemuksen, joka koski sen vuotuisen BSE-seurantaohjelman tarkistamista.

⁽¹⁾ EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1.

- (15) Portugali toimitti 4 päivänä syyskuuta 2008 komissiolle hakemuksen, joka koski sen vuotuisen BSE-seurantaohjelman tarkistamista.
- (16) Ranska toimitti 8 päivänä syyskuuta 2008 komissiolle hakemuksen, joka koski sen vuotuisen BSE-seurantaohjelman tarkistamista.
- (17) Espanja toimitti 9 päivänä syyskuuta 2008 komissiolle hakemuksen, joka koski sen vuotuisen BSE-seurantaohjelman tarkistamista.
- (18) Belgia toimitti 11 päivänä syyskuuta 2008 komissiolle hakemuksen, joka koski sen vuotuisen BSE-seurantaohjelman tarkistamista.
- (19) Kreikka toimitti 17 päivänä syyskuuta 2008 komissiolle hakemuksen, joka koski sen vuotuisen BSE-seurantaohjelman tarkistamista.
- (20) Kyseisten 15 jäsenvaltion toimittamat hakemukset arvioitiin 18 päivänä syyskuuta 2008 tilapäisessä asiantuntijaryhmässä, joka päätyi siihen tulokseen, että jäsenvaltioiden hakemuksiinsa liittämät riskinarvioinnit ovat tarkoituksenmukaiset ja takaavat ihmisten ja eläinten terveyden suojelun. Arvioinnissa tarkastettiin myös kaikki vaatimukset, jotka on vahvistettu asetuksen (EY) N:o 999/2001 6 artiklan 1b kohdan kolmannessa alakohdassa, ja kaikki epidemiologiset kriteerit, jotka on vahvistettu asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä III olevan A luvun I osan 7 kohdassa, ja jotka jäsenvaltioiden on täytettävä osoittaakseen maan tautitilanteen parantuneen; arvioinnin mukaan kyseiset vaatimukset ja kriteerit on täytetty.
- (21) Näin ollen on aiheellista antaa kyseisille 15 jäsenvaltiolle, joiden hakemukset saivat arvioinnissa puoltavan tuloksen, lupa tarkistaa niiden vuotuinen seurantaohjelma ja käyttää uutta 48 kuukauden ikäkriteeriä kyseisten jäsenvaltioiden BSE-testeissä.
- (22) Myös eräät 1 päivänä toukokuuta 2004 yhteisöön liittyneet jäsenvaltiot, jotka ryhtyivät mukauttamaan toimintaansa asetettuihin kriteereihin jo liittymistä edeltävinä vuosina, toimittivat komissiolle hakemuksia, jotka koskivat niiden vuotuisen BSE-seurantaohjelmien tarkistamista. Tieteellisen lausunnon lisäksi ja epidemiologisten kriteereiden noudattamisen varmistamiseksi elintarvike- ja eläinlääkintätoimisto tekee todennäköisesti tarkastuksia näissä jäsenvaltioissa samoin kuin niissä jäsenvaltioissa, jotka hakevat ohjelmansa tarkistamista. Komissio on saanut tarkistuspyynnöt Slovenialta ja Kyprokselta.

- (23) Käytännön syistä on tarkoituksenmukaista, että tarkistettujen vuotuisen seurantaohjelmien alkamispäivä on yhteneväinen yhteisön varainhoitovuoden kanssa.
- (24) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketietoa ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tämän päätöksen liitteessä luetellut jäsenvaltiot saavat asetuksen (EY) N:o 999/2001 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti tarkistaa 1 päivästä tammikuuta 2009 vuotuista seurantaohjelmaansa, jäljempänä 'tarkistettavat vuotuiset seurantaohjelmat'.

2 artikla

Tarkistettuja vuotuisia seurantaohjelmia sovelletaan ainoastaan asianomaisen jäsenvaltion kansalliseen nautakantaan, ja ne kattavat vähintään kaikki yli 48 kuukauden ikäiset nautaeläimet, jotka kuuluvat seuraaviin alaryhmiin:

- a) asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä III olevan A luvun I osan 2.2 kohdassa tarkoitettavat eläimet;
- b) asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä III olevan A luvun I osan 2.1 kohdassa tarkoitettavat eläimet;
- c) asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä III olevan A luvun I osan 3.1 kohdassa tarkoitettavat eläimet.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Belgian kuningaskunnalle, Tanskan kuningaskunnalle, Saksan liittotasavallalle, Irlannille, Helleenien tasavallalle, Espanjan kuningaskunnalle, Ranskan tasavallalle, Italian tasavallalle, Luxemburgin suurherttuakunnalle, Alankomaiden kuningaskunnalle, Itävallan tasavallalle, Portugalin tasavallalle, Suomen tasavallalle, Ruotsin kuningaskunnalle sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneelle kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 28 päivänä marraskuuta 2008.

Komission puolesta
Androulla VASSILIOU
Komission jäsen

LIITE

Jäsenvaltioiden luettelo

- Belgia
 - Tanska
 - Saksa
 - Irlanti
 - Kreikka
 - Espanja
 - Ranska
 - Italia
 - Luxemburg
 - Alankomaat
 - Itävalta
 - Portugali
 - Suomi
 - Ruotsi
 - Yhdistynyt kuningaskunta
-

III

(Euroopan unionista tehtyä sopimusta soveltamalla annetut säädökset)

EUROOPAN UNIONISTA TEHDYN SOPIMUKSEN VI OSASTOA
SOVELTAMALLA ANNETUT SÄÄDÖKSET

NEUVOSTON PUITEPÄÄTÖS 2008/909/YOS,

tehty 27 päivänä marraskuuta 2008,

vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta rikosasioissa annettuihin tuomioihin, joissa määrätään vapausrangaistus tai vapauden menetyksen käsittävä toimenpide, niiden täytäntöön panemiseksi Euroopan unionissa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 31 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 34 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

ottaa huomioon Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan aloitteen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoonnutunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen, josta olisi unionissa tultava oikeudellisen yhteistyön kulmakivi sekä siviili- että rikosasioissa.
- (2) Neuvosto hyväksyi 29 päivänä marraskuuta 2000 Tampereen päätelmien mukaisesti rikosoikeudellisten päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen täytäntöönpanemista koskevan toimenpideohjelman⁽¹⁾, jossa se kehottaa arvioimaan nykyaikaisten menettelyjen tarvetta vapausrangaistuksen käsittävien lainvoimaisten rangaistusten tunnustamiseksi vastavuoroisesti (toimenpide 14) sekä laajentamaan tuomittujen siirtämisen periaatteen soveltamisala koskemaan jäsenvaltiossa asuvia henkilöitä (toimenpide 16).

- (3) Haagin ohjelmassa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden vahvistamisesta Euroopan unionissa⁽²⁾ jäsenvaltioita vaaditaan saattamaan toimenpideohjelma päätökseen, erityisesti lainvoimaisten vapausrangaistusten täytäntöönpanon alalla.

- (4) Kaikki jäsenvaltiot ovat ratifioineet 21 päivänä maaliskuuta 1983 tehdyn tuomittujen siirtämistä koskevan Euroopan neuvoston yleissopimuksen. Yleissopimuksen mukaan tuomittu voidaan siirtää seuraamuksen täytäntöönpanon jatkamista varten ainoastaan valtioon, jonka kansalainen hän on, ja ainoastaan tuomitun ja asianomaisten valtioiden suostumuksella. Kaikki jäsenvaltiot eivät ole ratifioineet mainittuun yleissopimukseen 18 päivänä joulukuuta 1997 tehtyä lisäpöytäkirjaa, jonka mukaan asianomainen voidaan tietyin ehdoin siirtää ilman hänen suostumustaan. Kumpaankaan säädökseen ei sisälly periaatteellista velvoitetta ottaa vastaan tuomittuja rangaistuksen tai määräyksen täytäntöönpanoa varten.

- (5) Prosessuaaliset oikeudet rikosoikeudellisissa menettelyissä ovat ratkaisevassa asemassa pyrittäessä varmistamaan jäsenvaltioiden keskinäinen luottamus oikeudellisessa yhteistyössä. Jäsenvaltioiden välisten suhteiden perustana on erityinen keskinäinen luottamus muiden jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmiin, minkä ansiosta täytäntöönpanovaltio voi tunnustaa tuomion antaneen valtion viranomaisten tekemät päätökset. Sen vuoksi olisi kehitettävä edelleen yhteistyötä, josta määrätään rikostuomioiden täytäntöönpanoa koskevissa Euroopan neuvoston välineissä, erityisesti silloin, kun unionin kansalaisille on määrätty rikostuomio, joka käsittää vapausrangaistuksen tai vapauden menetyksen sisältävän toimenpiteen toisessa jäsenvaltiossa. Sen estämättä, että tuomitulle on tarjottava riittävä oikeussuoja, määräävänä tekijänä ei enää pitäisi olla hänen osallistumisensa menettelyyn siten, että kaikissa tapauksissa edellytettäisiin hänen suostumustaan tuomion lähettämiseksi toiseen jäsenvaltioon sen tunnustamista ja määrätyn rangaistuksen täytäntöönpanoa varten.

⁽¹⁾ EYVL C 12, 15.1.2001, s. 10.⁽²⁾ EUVL C 53, 3.3.2005, s. 1.

- (6) Tämä puitepäättös olisi pantava täytäntöön ja sitä olisi sovellettava tavalla, joka mahdollistaa yhdenvertaisuuden, oikeudenmukaisuuden ja kohtuullisuuden yleisperiaatteiden noudattamisen.
- (7) 4 artiklan 1 kohdan c alakohta sisältää harkinnanvaraisen säännöksen, joka mahdollistaa tuomion ja todistuksen lähettämisen esimerkiksi jäsenvaltioon, jonka kansalainen tuomittu on, muissa kuin 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisissa tapauksissa, tai jäsenvaltioon, jossa tuomittu asuu ja on oleskellut laillisesti vähintään viiden vuoden ajan yhtäjaksoisesti ja jossa hän säilyttää pysyvän oleskeluoikeuden.
- (8) 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa todistuksen ja tuomion lähettäminen täytäntöönpanovaltioon edellyttää tuomion antaneen valtion ja täytäntöönpanovaltion toimivaltaisten viranomaisten välistä kuulemistä ja täytäntöönpanovaltion toimivaltaisen viranomaisen suostumusta. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon esimerkiksi sellaiset seikat kuin oleskelun kesto tai muut siteet täytäntöönpanovaltioon. Tapauksissa, joissa tuomittu voitaisiin kansallisen lainsäädännön tai kansainvälisten sopimusten mukaisesti siirtää jäsenvaltioon ja kolmanteen maahan, tuomion antaneen valtion ja täytäntöönpanovaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi toisiaan kuulleen harkittava, edistäisikö täytäntöönpano sosiaalisen kuntoutuksen tavoitetta paremmin täytäntöönpanovaltiossa kuin kolmannessa maassa.
- (9) Rangaistuksen täytäntöönpanon täytäntöönpanovaltiossa olisi parannettava tuomitun sosiaalisen kuntoutuksen mahdollisuuksia. Varmistaakseen, että rangaistuksen täytäntöönpano täytäntöönpanovaltiossa helpottaa tuomitun sosiaalista kuntoutusta, tuomion antaneen valtion toimivaltaisen viranomaisen olisi otettava huomioon esimerkiksi sellaiset seikat kuin tuomitun yhteys täytäntöönpanovaltioon, sen, katsooko tuomittu, että hänen perheensä on täytäntöönpanovaltiossa, sekä kieli- tai kulttuurisiteet, sosiaaliset tai taloudelliset ja muut siteet täytäntöönpanovaltioon.
- (10) 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tuomitun mielipide voi olla hyödyllinen pääasiassa sovellettaessa 4 artiklan 4 kohtaa. Ilmaisuihin ”erityisesti” on tarkoitettu kattamaan myös tapaukset, joissa tuomitun mielipide sisältää tietoja, joilla saattaa olla merkitystä tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta kieltäytymisen perusteille. Sosiaalisen kuntoutuksen osalta 4 artiklan 4 kohdan ja 6 artiklan 3 kohdan säännökset eivät muodosta kieltäytymisperustetta.
- (11) Puola tarvitsee muita jäsenvaltioita enemmän aikaa kohdatakseen muissa jäsenvaltioissa tuomittujen Puolan kansalaisten siirtämisen käytännölliset ja aineelliset seuraukset ottaen erityisesti huomioon Puolan kansalaisten lisääntynyt liikkuvuus unionissa. Tämän olisi säädettävä väliaikaisesta poikkeuksesta, jonka kesto on enintään viisi vuotta.
- (12) Tätä puitepäättöstä olisi tarvittavin muutoksin sovellettava myös rangaistusten täytäntöönpanoon eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13 päivänä kesäkuuta 2002 tehdyn neuvoston puitepäättöksen 2002/584/YOS⁽¹⁾ 4 artiklan 6 kohdan ja 5 artiklan 3 kohdan mukaisissa tapauksissa. Tämä merkitsee muun muassa sitä, että täytäntöönpaneva valtio voi todentaa tämän puitepäättöksen 9 artiklassa säädettyjen kieltäytymisperusteiden olemassaolon, mukaan lukien kaksoisrangaistavuuden tarkistaminen, sikäli kuin täytäntöönpanovaltio on antanut tämän puitepäättöksen 7 artiklan 4 kohdan mukaisen ilmoituksen tuomion tunnustamisen ja täytäntöönpanon edellytyksenä sen tarkastelemiseksi, luovutetaanko henkilö vai pannaanko rangaistus täytäntöön puitepäättöksen 2002/584/YOS 4 artiklan 6 kohdan mukaisissa tapauksissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta viimeksi mainitun puitepäättöksen soveltamista.
- (13) Tässä puitepäättöksessä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa tunnustettuja ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, erityisesti sen VI luvussa, esitettyjä periaatteita. Minkään tässä puitepäättöksessä ei saisi tulkita estävän kieltäytymästä päätöksen täytäntöönpanosta, jos objektiivisin perustein voidaan katsoa, että rangaistus on määrätty henkilön rankaisemiseksi hänen sukupuolensa, rotunsa, uskontonsa, etnisen alkuperänsä, kansallisuutensa, kiелensä, poliittisten mielipiteidensä tai sukupuolisen suuntautumisensa perusteella tai että jokin mainituista syistä voi vaikuttaa haitallisesti hänen asemaansa.
- (14) Tämä puitepäättös ei saisi estää jäsenvaltioita soveltamasta perustuslaillisia säännöksiään, jotka koskevat oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä, yhdistymisvapautta, lehdistönvapautta ja ilmaisunvapautta muissa tiedotusvälineissä.

(¹) EYVL L 190, 18.7.2002, s. 1.

- (15) Tätä puitepääöstä olisi sovellettava yhdenmukaisesti Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 18 artiklassa määrätyn oikeuden kanssa, jonka mukaan unionin kansalaiset voivat liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella.
- (16) Tätä puitepääöstä olisi sovellettava asiaankuuluvan yhteisön lainsäädännön ja erityisesti neuvoston direktiivin 2003/86/EY ⁽¹⁾, neuvoston direktiivin 2003/109/EY ⁽²⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY ⁽³⁾ mukaisesti.
- (17) Kun tässä puitepääöksessä viitataan valtioon, jossa tuomittu ”asuu”, tällä tarkoitetaan paikkaa, johon asianomaisella on yhteys vakituisen asuinpaikan ja sellaisten seikkojen perusteella kuin perhe-, sosiaaliset tai ammatilliset siteet.
- (18) Sovellettaessa 5 artiklan 1 kohtaa olisi oltava mahdollista lähettää tuomio tai sen oikeaksi todistettu jäljennös ja todistus täytäntöönpanovaltion toimivaltaiselle viranomaiselle millä hyvänsä tavalla, josta jää kirjallinen todiste, esimerkiksi sähköpostitse tai telekopioitse niin, että täytäntöönpanovaltio voi todeta niiden aitouden.
- (19) Tämän puitepääöksen 9 artiklan 1 kohdan k alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa täytäntöönpanovaltion olisi harjittava mahdollisuutta mukauttaa rangaistusta tämän puitepääöksen mukaisesti ennen kuin se kieltäytyy tunnustamasta ja panemasta täytäntöön rangaistusta, joka käsittää muun toimenpiteen kuin vapausrangaistuksen.
- (20) 9 artiklan 1 kohdan k alakohdassa tarkoitettua kieltäytymisperustetta voidaan soveltaa myös tapauksissa, joissa henkilöä ei ole todettu syyllistyneen rikokseen, vaikka toimivaltainen viranomainen on pannut rikoksen seurauksena täytäntöön vapauden menetyksen käsittävän toimenpiteen, joka on muu kuin vapausrangaistus.
- (21) Alueellisuuteen liittyvää kieltäytymisperustetta olisi sovellettava ainoastaan poikkeustapauksissa ja niin, että pyritään tämän puitepääöksen säännösten mukaiseen mahdollisimman laajaan yhteistyöhön ottaen samalla huomioon sen tarkoituksen. Tämän kieltäytymisperusteen soveltamista koskevan päätöksen olisi aina perustuttava tapauskohtaiseen analyysiin sekä tuomion antaneen jäsenvaltion ja täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten välisiin neuvotteluihin.
- (22) Jäsenvaltioiden olisi sovellettava 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua määräaika siten, että lopullinen päätös muu-

toksenhakumenettely mukaan lukien saadaan yleensä 90 päivän kuluessa.

- (23) 18 artiklan 1 kohdassa säädetään, että erityissääntöä sovelletaan vain silloin, kun henkilö on siirretty täytäntöönpanovaltioon, jollei 2 kohdassa luetelluista poikkeuksista muuta johdu. Sitä ei sen vuoksi olisi sovellettava silloin, kun henkilöä ei ole siirretty täytäntöönpanovaltioon, kuten esimerkiksi silloin, kun henkilö on paennut täytäntöönpanovaltioon,

ON TEHNYT TÄMÄN PUITEPÄÄTÖKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Määritelmät

Tässä puitepääöksessä tarkoitetaan:

- a) ’tuomiolla’ tuomion antaneen valtion tuomioistuimen antama lainvoimaista päätöstä tai määräystä, jolla luonnolliselle henkilölle määrätään rangaistus;
- b) ’rangaistuksella’ rikosoikeudenkäynnissä rikoksen johdosta määrättyksi tai määräämättömäksi ajaksi määrättyä vapausrangaistusta tai muuta toimenpidettä, joka käsittää vapauden menetyksen;
- c) ’tuomion antaneella valtiolla’ jäsenvaltiota, jossa tuomio on annettu;
- d) ’täytäntöönpanovaltiolla’ jäsenvaltiota, johon tuomio lähetetään sen tunnustamista ja täytäntöönpanoa varten.

2 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten määrittäminen

1. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava neuvoston pääsihteeristölle, mikä yksi tai useampi viranomainen on toimivaltainen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla tämän puitepääöksen mukaisesti silloin, kun tämä jäsenvaltio on tuomion antanut valtio tai täytäntöönpanovaltio.

2. Neuvoston pääsihteeristö saattaa saamansa tiedot kaikkien jäsenvaltioiden ja komission saataville.

⁽¹⁾ EUVL L 251, 3.10.2003, s. 12.

⁽²⁾ EUVL L 16, 23.1.2004, s. 44.

⁽³⁾ EUVL L 158, 30.4.2004, s. 77.

3 artikla

Tarkoitus ja soveltamisala

1. Tämän puitepäättöksen tarkoituksena on vahvistaa säännöt, joiden mukaisesti jäsenvaltion on tuomitun sosiaalisen kuntoutuksen helpottamiseksi tunnustettava tuomio ja pantava rangaistus täytäntöön.

2. Tätä puitepäättöä sovelletaan, jos tuomittu on tuomion antaneessa valtiossa tai täytäntöönpanovaltiossa.

3. Tätä puitepäättöä sovelletaan ainoastaan tässä puitepäättöksessä tarkoitettuun tuomioiden tunnustamiseen ja rangaistusten täytäntöönpanoon. Se seikka, että rangaistuksen lisäksi on määrätty sakko ja/tai tehty päätös menetetyksi tuomitsemisesta ja tätä ei ole vielä suoritettu, peritty tai pantu täytäntöön, ei ole este tuomion lähettämiseksi. Tällaisten sakkojen ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten tunnustaminen ja täytäntöönpano toisessa jäsenvaltiossa perustuu jäsenvaltioiden välillä sovellettaviin säädöksiin, erityisesti vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta taloudellisiin seuraamuksiin 24 päivänä helmikuuta 2005 tehtyyn neuvoston puitepäättöseen 2005/214/YOS⁽¹⁾ ja vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta menetetyksi tuomitsemista koskeviin päätöksiin 6 päivänä lokakuuta 2006 tehtyyn neuvoston puitepäättöseen 2006/783/YOS⁽²⁾.

4. Tämä puitepäättö ei aiheuta muutoksia velvoitteeseen kunnioittaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa vahvistettuja perusoikeuksia ja oikeudellisia perusperiaatteita.

II LUKU

**TUOMIOIDEN TUNNUSTAMINEN JA RANGAISTUSTEN
TÄYTÄNTÖÖNPANO**

4 artikla

Perusteet tuomion ja todistuksen lähettämiseksi toiseen jäsenvaltioon

1. Edellyttäen, että tuomittu on tuomion antaneessa valtiossa tai täytäntöönpanovaltiossa, ja edellyttäen, että hän on antanut suostumuksensa silloin, kun se 6 artiklan nojalla on tarpeen, tuomio ja todistus, jonka vakiomalli on liitteessä I, voidaan lähettää yhteen seuraavista jäsenvaltioista:

a) jäsenvaltioon, jonka kansalainen tuomittu on ja jossa hän asuu; tai

b) jäsenvaltioon, jonka kansalainen tuomittu on, ja johon, vaikkei hän asu mainitussa jäsenvaltiossa, hänet karkotetaan sen jälkeen, kun hänet on vapautettu rangaistuksen täytäntöönpanosta tuomioon tai oikeudelliseen tai hallinnolliseen päätökseen taikka tuomiosta johtuvaan muuhun toimenpiteeseen sisältyvän maastapoistamis- tai karkotusmääräyksen perusteella; tai

c) mihin tahansa muuhun kuin a tai b alakohdassa tarkoitettuun jäsenvaltioon, jonka toimivaltainen viranomainen suostuu tuomion ja todistuksen lähettämiseen kyseiseen jäsenvaltioon.

2. Tuomio ja todistus voidaan lähettää, jos tuomion antaneen valtion toimivaltainen viranomainen, tarvittaessa tuomion antaneen valtion ja täytäntöönpanovaltion toimivaltaisten viranomaisten välisten neuvottelujen jälkeen, on vakuuttunut siitä, että rangaistuksen täytäntöönpano täytäntöönpanovaltiossa edistäisi tuomitun sosiaalista kuntoutusta.

3. Ennen tuomion ja todistuksen lähettämistä tuomion antaneen valtion toimivaltainen viranomainen voi kuulla täytäntöönpanovaltion toimivaltaisia viranomaisia kaikin asianmukaisin keinoin. Kuuleminen on pakollista 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa. Näissä tapauksissa täytäntöönpanovaltion toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi ilmoitettava tuomion antaneelle valtiolle päätöksestään suostua tai olla suostumatta tuomion lähettämiseen.

4. Tämän kuulemisen yhteydessä täytäntöönpanovaltion toimivaltainen viranomainen voi toimittaa tuomion antaneen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle perustellun lausunnon siitä, että rangaistuksen täytäntöönpano täytäntöönpanovaltiossa ei edistäisi tuomitun sosiaalista kuntoutusta ja menestyksestä yhteiskuntaan sopeuttamista.

Mikäli kuulemista ei ole suoritettu, tällainen lausunto voidaan toimittaa viipymättä todistuksen ja tuomion lähettämisen jälkeen. Tuomion antaneen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tarkasteltava tätä lausuntoa ja päätettävä, peruuttaako se todistuksen.

5. Täytäntöönpanovaltio voi omasta aloitteestaan pyytää tuomion antanutta valtiota lähettämään tuomion ja todistuksen. Myös tuomittu voi pyytää tuomion antaneen valtion tai täytäntöönpanovaltion toimivaltaisia viranomaisia aloittamaan tämän puitepäättöksen mukaisen menettelyn. Tämän kohdan nojalla tehdyt pyynnöt eivät velvoita tuomion antanutta valtiota lähettämään tuomiota ja todistusta.

⁽¹⁾ EUVL L 76, 22.3.2005, s. 16.

⁽²⁾ EUVL L 328, 24.11.2006, s. 59.

6. Pannessaan tätä puitepääöstä täytäntöön jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä, joissa otetaan erityisesti huomioon tarkoitus edistää tuomitun sosiaalista kuntoutusta ja joiden perusteella niiden toimivaltaiset viranomaisten on päätettävä, suostutaanko 1 kohdan c alakohdan mukaisissa tapauksissa tuomion ja todistuksen lähettämiseen.

7. Kukin jäsenvaltio voi joko tätä puitepääöstä tehtäessä tai myöhemmin ilmoittaa neuvoston pääsihteeristölle, ettei sen 1 kohdan c alakohdan mukaista ennakkosuostumusta tuomion ja todistuksen lähettämiseksi tarvita muiden saman ilmoituksen antaneiden jäsenvaltioiden osalta,

a) jos tuomittu asuu ja on laillisesti oleskellut vähintään viiden vuoden ajan yhtäjaksoisesti täytäntöönpanovaltiossa ja säilyttää pysyvän oleskeluoikeuden kyseisessä valtiossa ja/tai

b) jos tuomittu on täytäntöönpanovaltion kansalainen muissa kuin 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyissä tapauksissa.

Edellä a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa pysyvä oleskeluoikeus tarkoittaa, että asianomaisella henkilöllä on

— pysyvä oleskeluoikeus kyseisessä jäsenvaltiossa sellaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jolla pannaan täytäntöön Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 18, 40, 44 ja 52 artiklan perusteella annettu yhteisön lainsäädäntö, tai

— kyseisessä jäsenvaltiossa pysyvästi tai pitkään oleskelleena voimassa oleva oleskelulupa sellaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jolla pannaan täytäntöön Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 63 artiklan perusteella annettu yhteisön lainsäädäntö, niiden jäsenvaltioiden osalta, joihin tätä yhteisön lainsäädäntöä sovelletaan, tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti niiden jäsenvaltioiden osalta, joihin sitä ei sovelleta.

5 artikla

Tuomion ja todistuksen lähettäminen

1. Tuomion antaneen valtion toimivaltaisen viranomaisen on lähetettävä tuomio tai sen oikeaksi todistettu jäljennös sekä todistus suoraan täytäntöönpanovaltion toimivaltaiselle viranomaiselle sellaisella tavalla, josta jää kirjallinen todiste niin, että täytäntöönpanovaltio voi todeta sen aitouden. Tuomion alkuperäiskappale tai sen oikeaksi todistettu jäljennös ja alkupe-

räinen todistus on lähetettävä täytäntöönpanovaltiolle tämän sitä vaatiessa. Kaikki virallinen yhteydenpito tapahtuu niin ikään suoraan mainittujen toimivaltaisten viranomaisten välillä.

2. Tuomion antaneen valtion toimivaltaisen viranomaisen on allekirjoitettava todistus ja vahvistettava sen sisältö oikeaksi.

3. Tuomion antanut valtio saa lähettää tuomion yhdessä todistuksen kanssa vain yhteen täytäntöönpanovaltioon kerrallaan.

4. Jos täytäntöönpanovaltion toimivaltainen viranomainen ei ole tuomion antaneen valtion toimivaltaisen viranomaisen tiedossa, viimeksi mainitun on suoritettava kaikki tarvittavat tiedustelut, myös neuvoston yhteisellä toiminnalla 98/428/YOS⁽¹⁾ perustetun Euroopan oikeudellisen verkoston yhteysviranomaisten kautta, saadakseen tiedot täytäntöönpanovaltiolta.

5. Jos tuomion ja todistuksen vastaanottavalla täytäntöönpanovaltion viranomaisella ei ole toimivaltaa tunnustaa sitä ja toteuttaa sen täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä, sen on viran puolesta lähetettävä tuomio ja todistus toimivaltaiselle täytäntöönpanovaltion viranomaiselle ja ilmoitettava tästä tuomion antaneen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle.

6 artikla

Tuomitun mielipide ja hänelle annettava ilmoitus

1. Tuomio ja todistus voidaan lähettää täytäntöönpanovaltioon tuomion tunnustamista ja rangaistuksen täytäntöönpanoa varten ainoastaan tuomitun tuomion antaneen valtion lainsäädännön mukaisesti antamalla suostumuksella, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

2. Tuomitun suostumusta ei tarvita, jos tuomio ja todistus lähetetään

a) jäsenvaltioon, jonka kansalainen tuomittu on ja jossa hän asuu;

b) jäsenvaltioon, johon tuomittu karkotetaan sen jälkeen kun hänet on vapautettu rangaistuksen täytäntöönpanosta tuomioon tai oikeudelliseen tai hallinnolliseen päätökseen tai tuomiosta johtuvaan muuhun toimenpiteeseen sisältyvän maastapoistamis- tai karkotusmääräyksen perusteella;

⁽¹⁾ EYVL L 191, 7.7.1998, s. 4.

c) jäsenvaltioon, johon tuomittu on paennut tai muutoin palannut tuomion antaneessa valtiossa häntä vastaan vireillä olevan rikosoikeudellisen menettelyn tai mainitussa valtiossa annetun tuomion vuoksi.

3. Kaikissa niissä tapauksissa, joissa tuomittu on vielä tuomion antaneessa valtiossa, hänelle on annettava tilaisuus esittää mielipiteensä suullisesti tai kirjallisesti. Tämä tilaisuus on annettava hänen lailliselle edustajalleen, jos tuomion antanut valtio katsoo tämän tarpeelliseksi tuomitun iän taikka hänen fyysisen tai henkisen tilansa vuoksi.

Tuomitun mielipide otetaan huomioon päätettäessä tuomion ja todistuksen lähettämisestä. Jos hän käyttää tämän kohdan mukaista mahdollisuutta, hänen mielipiteensä toimitetaan täytäntöönpanovaltiolle, erityisesti otettavaksi huomioon 4 artiklan 4 kohtaa sovellettaessa. Jos tuomittu on esittänyt mielipiteensä suullisesti, tuomion antaneen jäsenvaltion on varmistettava, että mielipide on kirjallisena täytäntöönpanovaltion saatavilla.

4. Tuomion antaneen valtion toimivaltaisen viranomaisen on liitteessä II olevaa vakiolomaketta käyttäen ilmoitettava tuomitulle hänen ymmärtämällään kielellä, että se on päättänyt lähettää tuomion sekä todistuksen. Jos tuomittu on täytäntöönpanovaltiossa silloin, kun tämä päätös tehdään, lomake toimitetaan täytäntöönpanovaltioon, jonka on ilmoitettava asiasta tuomitulle.

5. Edellä 2 kohdan a alakohtaa ei sovelleta Puolaan tuomion antaneena valtiona ja täytäntöönpanovaltiona tapauksissa, joissa tuomio on annettu ennen kuin viisi vuotta on kulunut 5 päivästä joulukuuta 2011. Puola voi milloin tahansa ilmoittaa neuvoston pääsihteeristölle, ettei se enää käytä hyväkseen tätä poikkeusta.

7 artikla

Kaksoisrangaistavuus

1. Seuraavien rikosten, sellaisina kuin ne määritellään tuomion antaneen valtion lainsäädännössä, jos niistä voi tuomion antaneessa valtiossa seurata vapausrangaistus tai vapauden menetyksen käsittävä toimenpide, jonka enimmäiskesto on vähintään kolme vuotta, johdosta annettu tuomio on tunnustettava ja määrätty rangaistus on pantava täytäntöön tämän puitepäätöksen mukaisesti ilman, että teon kaksoisrangaistavuus tutkitaan:

— rikollisjärjestykseen osallistuminen,

— terrorismi,

— ihmiskauppa,

— lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja lapsipornografia,

— huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laiton kauppa,

— aseiden, ampuatarvikkeiden ja räjähteiden laiton kauppa,

— lahjonta,

— petos, mukaan lukien Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 26 päivänä heinäkuuta 1995 tehdystä yleissopimuksessa ⁽¹⁾ tarkoitettu Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuva petos,

— rahanpesu,

— rahan, mukaan lukien euron, väärentäminen,

— tietoverkkorikollisuus,

— ympäristörikollisuus, mukaan lukien uhanalaisten eläinlajien ja uhanalaisten kasvilajien ja -lajikkeiden laiton kauppa,

— laittomassa maahantulossa ja maassa oleskelussa avustaminen,

— tahallinen henkirikos, vakava pahoinpitely ja vakavan ruumiinvamman aiheuttaminen,

— ihmisen elinten ja kudosten laiton kauppa,

— ihmisryöstö, vapaudenriisto ja panttivangiksi ottaminen,

— rasismi ja muukalaisviha,

— järjestäytynyt varkausrikollisuus tai aseellinen ryöstö,

— kulttuuriomaisuuden, mukaan lukien antiikki- ja taide-esineiden, laiton kauppa,

— petollinen menettely,

⁽¹⁾ EYVL C 316, 27.11.1995, s. 49.

- ryöstöntapainen kiristys ja kiristys,
- tuotteiden laiton väärentäminen ja jäljentäminen,
- hallinnollisten asiakirjojen väärentäminen ja kaupankäynti näillä väärennöksillä,
- maksuvälineväärennykset,
- hormonivalmisteiden ja muiden kasvua edistävien aineiden laiton kauppa,
- ydinaineiden ja radioaktiivisten aineiden laiton kauppa,
- varastettujen ajoneuvojen kauppa,
- raiskaus,
- murhapoltto,
- kansainvälisen rikostuomioistuimen tuomiovaltaan kuuluvat rikokset,
- ilma-aluksen tai aluksen kaappaus,
- tuhotyö.

2. Neuvosto voi yksimielisesti ja kuultuaan Euroopan parlamenttia Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 39 artiklan 1 kohdassa säädetyin edellytyksin päättää milloin hyvänsä lisätä muita rikosten lajeja 1 kohdassa olevaan luetteloon. Neuvosto tarkastelee sille tämän puitepäätöksen 29 artiklan 5 kohdan mukaisesti toimitetun kertomuksen perusteella, onko luetteloa laajennettava tai muutettava.

3. Muiden kuin 1 kohdassa mainittujen rikosten osalta täytäntöönpanovaltio voi asettaa tuomion tunnustamisen ja rangaistuksen täytäntöönpanon edellytykseksi, että tuomio liittyy tekoihin, jotka myös täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaisesti katsotaan rikoksiksi niiden tunnusmerkistöstä tai kuvauksesta riippumatta.

4. Kukin jäsenvaltio voi puitepäätöstä tehtäessä tai myöhemmin ilmoittaa neuvoston pääsihteeristölle antamassaan ilmoituksessa, ettei se aio soveltaa 1 kohtaa. Tällainen ilmoitus voidaan peruuttaa milloin tahansa. Tällaiset ilmoitukset tai niitä koskevat peruutukset julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

8 artikla

Tuomion tunnustaminen ja rangaistuksen täytäntöönpano

1. Täytäntöönpanovaltion toimivaltaisen viranomaisen on tunnustettava 4 artiklan mukaisesti ja 5 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen lähetetty tuomio ja toteutettava viipymättä kaikki tarvittavat toimenpiteet rangaistuksen täytäntöönpanemiseksi, jollei se päätä vedota johonkin 9 artiklassa säädettyyn perusteeseen kieltäytyä tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta.

2. Jos rangaistuksen kesto ei ole täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukainen, täytäntöönpanovaltion toimivaltainen viranomainen voi päättää mukauttaa rangaistusta ainoastaan, jos se ylittää samankaltaisista rikoksista asianomaisen valtion kansallisessa lainsäädännössä säädetyn enimmäisrangaistuksen. Mukautettu rangaistus ei saa olla lyhyempi kuin samankaltaisista rikoksista täytäntöönpanovaltion lainsäädännössä säädetty enimmäisrangaistus.

3. Jos rangaistus ei ole luonteeltaan täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukainen, täytäntöönpanovaltion toimivaltainen viranomainen voi mukauttaa rangaistusta täytäntöönpanovaltion omassa lainsäädännössä samankaltaisista rikoksista säädettyyn rangaistukseen tai toimenpiteeseen. Tällaisen rangaistuksen tai toimenpiteen on mahdollisimman pitkälti vastattava tuomion antaneessa valtiossa määrättyä rangaistusta, minkä vuoksi rangaistusta ei voida muuntaa taloudelliseksi rangaistukseksi.

4. Mukautettu rangaistus ei saa olla luonteeltaan tai kestoaltaan ankarampi kuin tuomion antaneen valtion määräämä rangaistus.

9 artikla

Perusteet tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta kieltäytymiselle

1. Täytäntöönpanovaltion toimivaltainen viranomainen voi kieltäytyä tunnustamasta tuomiota ja panemasta rangaistusta täytäntöön, jos

a) edellä 4 artiklassa tarkoitettu todistus on puutteellinen tai se ei selvästikään vastaa tuomiota eikä sitä ole täydennetty tai oikaistu täytäntöönpanovaltion toimivaltaisen viranomaisen asettamassa kohtuullisessa määräajassa;

b) edellä 4 artiklan 1 kohdassa esitetyt perusteet eivät täyty;

c) rangaistuksen täytäntöönpano olisi ne *bis in idem* -periaatteen vastaista;

- d) tuomio liittyy 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa ja, jos täytäntöönpanovaltio on tehnyt 7 artiklan 4 kohdan mukaisen ilmoituksen, 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa tekoihin, jotka eivät täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaan olisi rikoksia. Vero-, tulli- ja valuuttasioiden osalta tuomion täytäntöönpanosta ei kuitenkaan voida kieltäytyä sillä perusteella, että täytäntöönpanovaltion lainsäädännössä ei määrätä samantyyppisiä veroja tai se ei sisällä veroja, tulleja tai valuuttatoimia koskevia samantyyppisiä säännöksiä kuin tuomion antaneen valtion lainsäädäntö;
- e) oikeus panna määrätty rangaistus täytäntöön on täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaan vanhentunut;
- f) täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaan on olemassa koskemattomuus, joka estää rangaistuksen täytäntöönpanon;
- g) rangaistus on määrätty henkilölle, jota ei täytäntöönpanovaltion lain mukaan olisi ikänsä puolesta voitu asettaa rikosoikeudelliseen vastuuseen teoista, joista tuomio on annettu;
- h) ajankohtana, jona täytäntöönpanovaltion toimivaltainen viranomainen on vastaanottanut tuomion, rangaistuksesta oli enää suorittamatta alle kuusi kuukautta;
- i) tuomio on annettu asianomaisen henkilön poissa ollessa, paitsi jos todistuksessa todetaan, että asianomainen oli haastettu henkilökohtaisesti tai että hänelle oli annettu tuomion antaneen valtion kansallisen lainsäädännön mukaisesti toimivaltaisen edustajan kautta tieto sen käsittelyn ajankohdasta ja paikasta, jossa tuomio annettiin asianomaisen poissa ollessa, tai että henkilö on ilmoittanut toimivaltaiselle viranomaiselle, ettei hän riitautu asiaa;
- j) täytäntöönpanovaltio, ennen kuin päätös tehdään 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti, tekee 18 artiklan 3 kohdan mukaisen pyynnön ja tuomion antanut valtio ei anna 18 artiklan 2 kohdan g alakohdan mukaisesti suostumustaan asianomaisen henkilön syyttämiseen, tuomitsemiseen tai muuhun hänen vapautensa riistämiseen täytäntöönpanovaltiossa ennen kyseistä siirtoa tehdystä muusta kuin siirron perusteena olleesta rikoksesta;
- k) määrättyyn rangaistukseen sisältyy psykiatrian tai terveydenhuollon alan toimenpide tai muu vapauden menetyksen käsittelevä toimenpide, jota, sen estämättä mitä 8 artiklan 3 kohdassa säädetään, täytäntöönpanovaltio ei voi panna täytäntöön tämän jäsenvaltion oikeus- tai terveydenhuoltojärjestelmän mukaisesti;
- l) tuomio liittyy rikoksiin, jotka katsotaan täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaan tehdyiksi kokonaan taikka huomattavalta tai olennaiselta osaltaan täytäntöönpanovaltion alueella tai sen alueeseen rinnastettavassa paikassa.

2. Täytäntöönpanovaltion toimivaltainen viranomainen saa tehdä 1 kohdan 1 alakohdan mukaisen päätöksen, joka koskee osittain täytäntöönpanovaltion alueella tai sen alueeseen rinnastettavassa paikassa tehtyjä rikoksia, ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa ja tapauskohtaisesti ottaen huomioon tapauksen erityiset olosuhteet ja erityisesti sen, onko kyseessä olevan menettelyn huomattava tai olennainen osa tapahtunut tuomion antaneessa valtiossa.

3. Ennen kuin täytäntöönpanovaltion toimivaltainen viranomainen tekee 1 kohdan a, b, c, i, k ja l alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa päätöksen olla tunnustamatta tuomiota ja panematta rangaistusta täytäntöön, sen on kuultava tuomion antaneen valtion toimivaltaista viranomaista asianmukaisella tavalla ja sen on tarvittaessa pyydettävä sitä toimittamaan viipymättä mahdolliset tarvittavat lisätiedot.

10 artikla

Osittainen tunnustaminen ja täytäntöönpano

1. Jos täytäntöönpanovaltion toimivaltainen viranomainen voisi harkita osittaista tuomion tunnustamista ja rangaistuksen täytäntöönpanoa, se voi, ennen kuin se päättää kieltäytyä tunnustamasta tuomiota ja panemasta rangaistusta täytäntöön kokonaisuudessaan, kuulla tuomion antaneen valtion toimivaltaista viranomaista tarkoituksin päästä sopimukseen 2 kohdassa säädetyn mukaisesti.

2. Tuomion antaneen jäsenvaltion ja täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat tapauskohtaisesti sopia rangaistuksen osittaiseen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta vahvistamiensa ehtojen mukaisesti edellyttäen, että tämä tunnustaminen ja täytäntöönpano eivät johda rangaistuksen pidentymiseen. Jos sopimukseen ei päästä, todistus vedetään pois.

11 artikla

Tuomion tunnustamisen lykkääminen

Jos 4 artiklassa tarkoitettu todistus on puutteellinen tai jos se ei selvästikään vastaa tuomiota, täytäntöönpanovaltio voi lykätä tuomion tunnustamista siihen asti, kun täytäntöönpanovaltion todistuksen täydentämistä tai oikaisemista varten asettama kohdullinen määräaika on päättynyt.

12 artikla

Rangaistuksen täytäntöönpanoa koskeva päätös ja määräajat

1. Täytäntöönpanovaltion toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä mahdollisimman nopeasti, tunnustaako se tuomion ja paneeko se rangaistuksen täytäntöön, ja sen on ilmoitettava tuomion antaneelle valtiolle päätöksestään sekä mahdollisesta päätöksestä mukauttaa rangaistusta 8 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

2. Jollei 11 artiklan tai 23 artiklan 3 kohdan mukaista lykkäämisperustetta ole, lopullinen päätös tuomion tunnustamisesta ja rangaistuksen täytäntöönpanosta on tehtävä 90 päivän kuluessa tuomion ja todistuksen vastaanottamisesta.

3. Jos täytäntöönpanovaltion toimivaltainen viranomainen ei pysty poikkeuksellisissa tapauksissa noudattamaan 2 kohdassa säädettyä määräaika, sen on ilmoitettava siitä viipymättä tuomion antaneen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle mitä tahansa keinoa käyttäen sekä esitettävä viivästyksen syyt ja arvio lopullisen päätöksen tekemiseen tarvittavasta ajasta.

13 artikla

Todistuksen pois vetäminen

Niin kauan kuin rangaistuksen täytäntöönpano ei ole alkanut täytäntöönpanovaltiossa, tuomion antanut valtio voi vetää todistuksen pois mainitusta valtiosta ilmoittaen tämän toimenpiteen syyt. Todistuksen pois vetämisen jälkeen täytäntöönpanovaltio ei saa enää panna rangaistusta täytäntöön.

14 artikla

Väliaikainen säilöönotto

Jos tuomittu on täytäntöönpanovaltiossa, täytäntöönpanovaltio voi tuomion antaneen valtion pyynnöstä ennen tuomion ja todistuksen saapumista tai ennen tuomion tunnustamista ja rangaistuksen täytäntöönpanoa koskevan päätöksen tekemistä ottaa tuomitun säilöön tai toteuttaa mahdollisia muita toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että tuomittu pysyy sen alueella, kunnes päätös tuomion tunnustamisesta ja rangaistuksen täytäntöönpanosta on tehty. Tähän säännökseen perustuvan säilöönoton kesto ei saa johtaa rangaistuksen keston pitenemiseen.

15 artikla

Tuomittujen siirtäminen

1. Jos tuomittu on tuomion antaneessa valtiossa, hänet siirretään täytäntöönpanovaltioon tuomion antaneen valtion ja täytäntöönpanovaltion toimivaltaisten viranomaisten keskenään sopimana ajankohtana ja viimeistään 30 päivän kuluttua siitä, kun täytäntöönpanovaltio on tehnyt tuomion tunnustamista ja rangaistuksen täytäntöönpanoa koskevan lopullisen päätöksen.

2. Jos ennalta arvaamattomat olosuhteet estävät tuomitun siirtämisen 1 kohdassa asetetussa määräajassa, tuomion antaneen valtion ja täytäntöönpanovaltion toimivaltaisten viranomaisten on otettava välittömästi yhteyttä toisiinsa. Siirto tehdään heti, kun nämä olosuhteet ovat lakanneet. Tuomion antaneen valtion toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi ilmoitettava tästä täytäntöönpanovaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja sovittava uudesta siirtopäivästä. Tällöin siirto suoritetaan 10 päivän kuluessa näin sovitusta uudesta päivästä.

16 artikla

Kauttakuljetus

1. Kunkin jäsenvaltion on lainsäädäntönsä mukaisesti sallittava täytäntöönpanovaltioon siirrettävän tuomitun kuljettaminen alueensa kautta, edellyttäen että tuomion antanut valtio on toimittanut sille 4 artiklassa tarkoitetun todistuksen jäljennöksen yhdessä kauttakuljetuspyynnön kanssa. Kauttakuljetuspyyntö sekä todistus voidaan toimittaa millä tahansa tavalla, josta jää kirjallinen todiste. Tuomion antaneen valtion on sen jäsenvaltion pyynnöstä, jonka on määrä sallia kauttakuljetus, toimitettava todistuksesta käännös jollekin sen jäsenvaltion, jolta kauttakuljetusta pyydetään, mainitussa pyynnössä ilmoitetuista sen hyväksymistä kielistä.

2. Kauttakuljetuspyynnön saadessaan jäsenvaltion, jolta kauttakuljetusta pyydetään, on ilmoitettava tuomion antaneelle valtiolle, mikäli se ei voi taata, ettei tuomitun panna syytteeseen tai, 1 kohdassa säädettyä tapausta lukuun ottamatta, ettei häntä pidetä tai että hänen vapauttaaan ei muutoin rajoiteta sen alueella ennen hänen tuomion antaneen valtion alueelta poistumistaan tehdyn rikoksen tai määrätyn rangaistuksen johdosta. Tällöin tuomion antanut valtio voi peruuttaa pyynnön.

3. Jäsenvaltion, jolta kauttakuljetusta pyydetään, on samaa menettelyä noudattaen ilmoitettava päätöksensä, joka on tehtävä kiireellisenä ja viimeistään viikon kuluttua pyynnön vastaanottamisesta. Päätöstä voidaan lykätä siihen asti kun käännös on toimitettu jäsenvaltiolle, jolta kauttakuljetusta pyydetään, jos käännös vaaditaan 1 kohdan mukaisesti.

4. Jäsenvaltio, jolta kauttakuljetusta pyydetään, saa pitää tuomitun säilössä ainoastaan sen ajan, jonka kuljettaminen sen alueen kautta vaatii.

5. Kauttakuljetuspyyntöä ei edellytetä, jos käytetään ilmakuljetusta ilman suunniteltua välilaskua. Jos kuitenkin tapahtuu suunnittelemaan välilasku, tuomion antaneen valtion on toimitettava 1 kohdassa tarkoitetut tiedot 72 tunnin kuluessa.

17 artikla

Täytäntöönpanoon sovellettava lainsäädäntö

1. Rangaistuksen täytäntöönpanoon sovelletaan täytäntöönpanovaltion lainsäädäntöä. Jollei 2 ja 3 kohdasta muuta johdu, täytäntöönpanovaltion viranomaisilla on yksin toimivalta päättää täytäntöönpanomenettelyistä ja määrätä kaikista niihin liittyvistä toimenpiteistä, myös ennenaikaiseen tai ehdonalaiseen vapautteen päästämisen perusteista.

2. Täytäntöönpanovaltion toimivaltaisen viranomaisen on vähennettävä suoritettavan vapausrangaistuksen kokonaiskestosta koko se aika, joka vapausrangaistuksesta on jo suoritettu sen rangaistuksen johdosta, jonka osalta tuomio on annettu.

3. Täytäntöönpanovaltion toimivaltaisen viranomaisen on pyynnöstä ilmoitettava tuomion antaneen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollista ennen aikaista tai ehdonalaista vapauttamista koskevista sovellettavista säännöksistä. Tuomion antanut valtio voi suostua näiden säännösten soveltamiseen tai vetää pois todistuksen.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että missä tahansa ennen aikaista tai ehdonalaista vapauttamista koskevassa päätöksessä voidaan ottaa huomioon tuomion antaneen valtion ilmoittamat kansallisen lainsäädännön säännökset, joiden mukaan tuomitulla on oikeus ennen aikaiseen tai ehdonalaiseen vapauttamiseen tiettyinä ajankohtana.

18 artikla

Erityissääntö

1. Tämän puitepäätöksen mukaisesti täytäntöönpanovaltioon siirrettyä henkilöä ei saa, ellei 2 kohdasta muuta johdu, syyttää tai tuomita tai riistää häneltä muulla tavoin vapautta ennen hänen siirtoaan tehdyn muun kuin siirron perusteena olleen rikoksen johdosta.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta seuraavissa tapauksissa:

- a) kun henkilö, jolla on ollut tilaisuus poistua täytäntöönpanovaltion alueelta, ei ole poistunut sieltä 45 päivän kuluessa lopullisesta vapauttamisestaan tai on palannut mainitulle alueelle sieltä poistuttuaan;
- b) kun rikoksesta ei voi seurata vapausrangaistus tai vapauden menetyksen käsittävä turvaamistoimenpide;
- c) kun rikosoikeudenkäynti ei johda henkilökohtaista vapautta rajoittavaan toimenpiteeseen;
- d) kun tuomittu voisi joutua muun kuin vapauden menetyksen käsittävän rangaistuksen tai toimenpiteen kohteeksi, mukaan lukien taloudellinen rangaistus taikka sellaisen sijasta määrätty toimenpide, vaikka tällainen sijasta määrätty toimenpide voisikin rajoittaa hänen henkilökohtaista vapauttaan;
- e) kun tuomittu on suostunut siirtoon;
- f) kun tuomittu on siirtämisensä jälkeen nimenomaisesti luopunut vetoamasta erityissääntöön tiettyjen hänen siirtoaan edeltäneiden rikosten osalta. Luopumisilmoitus annetaan täytäntöönpanovaltion toimivaltaisille oikeusviranomaisille, ja se on kirjattava tämän valtion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

sesti. Luopumisilmoitus on annettava tavalla, josta ilmenee kyseisen henkilön antaneen sen vapaaehtoisesti ja täysin tietoisena sen seurauksista. Tätä varten henkilöllä on oikeus käyttää oikeudellista avustajaa;

- g) muissa kuin a–f alakohdassa mainituissa tapauksissa, jos tuomion antanut valtio antaa suostumuksensa 3 kohdan mukaisesti.

3. Suostumusta on pyydettävä tuomion antaneen valtion toimivaltaiselta viranomaiselta, ja pyyntöön on liitettävä puitepäätöksen 2002/584/YOS 8 artiklan 1 kohdassa mainitut tiedot ja sen 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu käännös. Suostumus on annettava, jos mainitun puitepäätöksen mukainen velvollisuus henkilön luovuttamiseen on olemassa. Päätös on tehtävä 30 päivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Mainitun puitepäätöksen 5 artiklassa tarkoitetuissa tilanteissa täytäntöönpanovaltion on annettava mainituissa artiklassa säädetty takuut.

19 artikla

Yleinen armahdus, armahdus, tuomion uudelleen käsittely

1. Sekä tuomion antanut valtio että täytäntöönpanovaltio voivat myöntää yleisen armahduksen tai armahduksen.

2. Vain tuomion antanut valtio voi tehdä päätöksen sellaisen tuomion uudelleen käsittelyä koskevien hakemusten johdosta, jolla on määrätty tämän puitepäätöksen mukaisesti täytäntöön pantava rangaistus.

20 artikla

Tuomion antaneen valtion toimittamat tiedot

1. Tuomion antaneen valtion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava viipymättä täytäntöönpanovaltion toimivaltaiselle viranomaiselle päätöksestä tai toimenpiteestä, jonka seurauksena rangaistuksen täytäntöönpanokelpoisuus lakkaa välittömästi tai tietyn ajan kuluessa.

2. Täytäntöönpanovaltion toimivaltaisen viranomaisen on lopetettava rangaistuksen täytäntöönpano heti, kun tuomion antaneen valtion toimivaltainen viranomainen ilmoittaa sille 1 kohdassa tarkoitetusta päätöksestä tai toimenpiteestä.

21 artikla

Täytäntöönpanovaltion toimittamat tiedot

Täytäntöönpanovaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava viipymättä tuomion antaneen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle sellaisella tavalla, josta jää kirjallinen todiste:

- a) tuomion ja todistuksen lähettämisestä sen täytäntöönpanosta vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle 5 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

- b) siitä, että rangaistuksen täytäntöönpano on käytännössä mahdotonta siksi, että tuomittua ei tavoiteta täytäntöönpanovaltion alueelta sen jälkeen, kun tuomio ja todistus on toimitettu täytäntöönpanovaltiolle, jolloin täytäntöönpanovaltiolla ei ole velvollisuutta panna rangaistusta täytäntöön;
- c) lopullisesta päätöksestä tunnustaa tuomio ja panna rangaistus täytäntöön, mukaan lukien päätöksen päivämäärä;
- d) päätöksestä olla tunnustamatta tuomiota ja panematta täytäntöön rangaistusta 9 artiklan mukaisesti päätöstä koskevine perusteluineen;
- e) päätöksestä mukauttaa rangaistusta 8 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti päätöstä koskevine perusteluineen;
- f) päätöksestä olla panematta rangaistusta täytäntöön 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista syistä päätöstä koskevine perusteluineen;
- g) ehdonalaisen vapauden alkamis- ja päättymisajasta, jos tuomion antaneen valtion todistuksessa niin ilmoitetaan;
- h) tuomitun pakenemisesta vankeudesta;
- i) rangaistuksen täytäntöönpanosta heti kun se on suoritettu loppuun.

22 artikla

Tuomitun siirtämisen seuraukset

1. Tuomion antanut valtio ei saa jatkaa rangaistuksen täytäntöönpanoa sen jälkeen, kun sen täytäntöönpano on alkanut täytäntöönpanovaltiossa, ellei 2 kohdasta muuta johdu.
2. Oikeus panna rangaistus täytäntöön palautuu tuomion antaneelle valtiolle, kun täytäntöönpanovaltio on ilmoittanut sille rangaistuksen osittaisesta täytäntöön panematta jättämisestä 21 artiklan h alakohdan mukaisesti.

23 artikla

Kielet

1. Todistus on käännettävä täytäntöönpanovaltion viralliselle kielelle tai jollekin sen virallisista kielistä. Jäsenvaltio voi tätä puitepääöstä tehtäessä tai myöhemmin ilmoittaa neuvoston pääsihteeristön talletettavassa ilmoituksessa, että se hyväksyy

yhdelta tai useammalle muulle Euroopan unionin toimielinten viralliselle kielelle tehdyn käännöksen.

2. Ellei 3 kohdasta muuta johdu, tuomion käännöstä ei vaadita.

3. Jäsenvaltio voi tätä puitepääöstä tehtäessä tai myöhemmin ilmoittaa neuvoston pääsihteeristön talletettavassa ilmoituksessa, että se voi täytäntöönpanovaltiona sellaisissa tapauksissa, joissa se pitää todistuksen sisältöä riittämättömänä rangaistuksen täytäntöönpanosta päättämiseksi, viipymättä tuomion ja todistuksen vastaanotettuaan pyytää, että tuomion tai sen keskeisten kohtien mukana toimitetaan käännös täytäntöönpanovaltion viralliselle kielelle tai jollekin sen virallisista kielistä taikka yhdelle tai useammalle muulle Euroopan unionin toimielinten viralliselle kielelle. Pyyntö on tehtävä sen jälkeen, kun tuomion antaneen valtion ja täytäntöönpanovaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat tarvittaessa neuvotelleet siitä, mitkä tuomion keskeiset kohdat on käännettävä.

Päätöstä tuomion tunnustamisesta ja rangaistuksen täytäntöönpanosta voidaan lykätä, kunnes tuomion antanut valtio on toimittanut käännöksen täytäntöönpanovaltiolle tai, jos täytäntöönpanovaltio päättää kääntää tuomion omalla kustannuksellaan, kunnes käännös on saatu.

24 artikla

Kulut

Tämän puitepääöksen soveltamisesta aiheutuvista kuluista vastaa täytäntöönpanovaltio, lukuun ottamatta tuomitun siirrosta täytäntöönpanovaltioon aiheutuvia kuluja ja kuluja, jotka syntyvät pelkästään tuomion antaneen valtion suvereeniteettiin kuuluvalla alueella.

25 artikla

Rangaistusten täytäntöönpano eurooppalaisen pidätysmääräyksen antamisen johdosta

Tämän puitepääöksen säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin, sikäli kuin ne ovat puitepääöksen 2002/584/YOS säännösten mukaisia, rangaistusten täytäntöönpanoon tapauksissa, joissa jäsenvaltio sitoutuu panemaan rangaistuksen täytäntöön mainitun puitepääöksen 4 artiklan 6 kohdan mukaisesti tai tapauksissa, joissa se on mainitun puitepääöksen 5 artiklan 3 kohdan nojalla asettanut ehdon, että henkilö on rankaisemattomuuden välttämiseksi palautettava asianomaiseen jäsenvaltioon suorittamaan rangaistus, sanotun kuitenkin rajoittamatta puitepääöksen 2002/584/YOS soveltamista.

III LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

26 artikla

Suhde muihin sopimuksiin ja järjestelyihin

1. Tällä puitepäätöksellä korvataan 5 päivästä joulukuuta 2011 alkaen seuraavien, jäsenvaltioiden välisiin suhteisiin sovellettavien yleissopimusten vastaavat määräykset, sanotun vaikuttamatta niiden soveltamiseen jäsenvaltioiden ja kolmansien valtioiden välillä ja väliaikaiseen soveltamiseen 28 artiklan mukaisesti:

- tuomittujen siirtämisestä 21 päivänä maaliskuuta 1983 tehty eurooppalainen yleissopimus ja sen 18 päivänä joulukuuta 1997 tehty lisäpöytäkirja;
- rikosoikeudellisten tuomioiden kansainvälisestä pätevyydestä 28 päivänä toukokuuta 1970 tehty eurooppalainen yleissopimus;
- tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta 19 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyn yleissopimuksen III osaston 5 luku;
- ulkomaisten rikosoikeudellisten tuomioiden täytäntöönpanosta 13 päivänä marraskuuta 1991 tehty Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioiden välinen yleissopimus.

2. Jäsenvaltiot voivat jatkaa 27 päivänä marraskuuta 2008 voimassa olevien kahden- tai monenvälisen sopimusten tai järjestelyjen soveltamista sikäli kuin niiden avulla voidaan syventää tai laajentaa tämän puitepäätöksen tavoitteita ja sikäli kuin ne edelleen yksinkertaistavat tai helpottavat rangaistusten täytäntöönpanomenettelyjä.

3. Jäsenvaltiot voivat 5 päivän joulukuuta 2008 jälkeen tehdä kahden- tai monenvälisiä sopimuksia tai järjestelyjä, sikäli kuin niiden avulla voidaan syventää tai laajentaa tämän puitepäätöksen säännöksiä ja sikäli kuin ne edelleen yksinkertaistavat tai helpottavat rangaistusten täytäntöönpanomenettelyjä.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava neuvostolle ja komissiolle 5 päivään maaliskuuta 2009 mennessä niistä 2 kohdassa tarkoitetuista voimassa olevista sopimuksista ja järjestelyistä, joiden soveltamista ne haluavat jatkaa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava neuvostolle ja komissiolle myös kaikista 3 kohdassa tarkoite-

tuista uusista sopimuksista tai järjestelyistä kolmen kuukauden kuluessa niiden allekirjoittamisesta.

27 artikla

Alueellinen soveltaminen

Tätä puitepäätöstä sovelletaan Gibraltariin

28 artikla

Siirtymäsäännös

1. Ennen 5 päivää joulukuuta 2011 vastaanotettuihin pyyntöihin sovelletaan edelleen tuomittujen siirtämistä koskevia voimassa olevia säädöksiä. Pyyntöihin, jotka on otettu vastaan mainitusta päivästä alkaen, sovelletaan jäsenvaltioiden tämän puitepäätöksen mukaisesti hyväksymiä sääntöjä.

2. Jäsenvaltio voi kuitenkin tätä puitepäätöstä tehtäessä antaa ilmoituksen, jonka mukaan se tuomion antaneena jäsenvaltiona ja täytäntöönpanojäsenvaltiona jatkaa sellaisissa tapauksissa, joissa lainvoimainen tuomio on annettu ennen sen ilmoittamaa päivämäärää, niiden voimassa olevien säädösten soveltamista, joita tuomittujen siirtämiseen sovelletaan 5 päivää joulukuuta 2011. Jos tällainen ilmoitus on annettu, mainittuja säädöksiä sovelletaan tällöin kaikkiin muihin jäsenvaltioihin riippumatta siitä, ovatko ne antaneet samanlaisen ilmoituksen. Kyseinen päivä ei voi olla myöhäisempi kuin 5 päivä joulukuuta 2011. Mainittu ilmoitus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Se voidaan peruuttaa milloin tahansa.

29 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän puitepäätöksen säännösten noudattamiseksi tarvittavat toimenpiteet 5 päivään joulukuuta 2011 mennessä.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava neuvoston pääsihteeristölle ja komissiolle kirjallisina ne säännökset, joilla jäsenvaltioille tästä puitepäätöksestä aiheutuvat velvoitteet saatetaan osaksi niiden kansallista lainsäädäntöä. Neuvosto tutkii komission näitä tietoja käyttäen laatiman kertomuksen perusteella viimeistään 5 päivänä joulukuuta 2012, ovatko jäsenvaltiot noudattaneet tämän puitepäätöksen säännöksiä.

3. Neuvoston pääsihteeristö toimittaa 4 artiklan 7 kohdan ja 23 artiklan 1 tai 3 kohdan nojalla annetut ilmoitukset jäsenvaltioille ja komissiolle.

4. Jäsenvaltion, jolla on ollut tämän puitepäättöksen 25 artiklan soveltamisessa toistuvasti vaikeuksia, joita ei ole ratkaistu kahdenvälisillä neuvotteluilla, on ilmoitettava vaikeuksistaan neuvostolle ja komissiolle, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 35 artiklan 7 kohdan soveltamista. Komissio laatii näiden ja muiden sen käytettävissä olevien tietojen pohjalta kertomuksen ja liittää siihen mahdollisesti aiheelliseksi katsomiaan aloitteita näiden vaikeuksien ratkaisemiseksi.

5. Komissio laatii saamiensa tietojen perusteella 5 päivään joulukuuta 2013 mennessä kertomuksen ja liittää siihen mahdollisesti aiheelliseksi katsomiaan aloitteita. Mahdollisen komission kertomuksen ja aloitteen perusteella neuvosto tarkastelee uudelleen erityisesti 25 artiklaa harkitakseen, onko se korvattava yksityiskohtaisemmilla säännöksillä.

30 artikla

Voimaantulo

Tämä puitepäättös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 27 päivänä marraskuuta 2008.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. ALLIOT-MARIE

LIITE I

Vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta rikosasioissa annettuihin tuomioihin, joissa määrätään vapausrangaistus tai vapauden menetyksen käsittävä toimenpide, niiden täytäntöön panemiseksi Euroopan unionissa 27 päivänä marraskuuta 2008 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2008/909/YOS 4 artiklan mukainen ⁽¹⁾

TODISTUS

a) * Tuomion antanut valtio:

* Täytäntöönpanovaltio:

b) Tuomioistuin, joka on antanut rangaistuksen sisältävän tuomion, joka on lainvoimainen:

Virallinen nimi:

Tuomio annettu (päivämäärä: pp/kk/vvvv):

Tuomiosta on tullut lainvoimainen (päivämäärä: pp/kk/vvvv):

Tuomion numero (jos käytettävissä):

c) Tiedot viranomaisesta, johon voi ottaa yhteyttä todistukseen liittyvissä kysymyksissä:

1. Viranomaistyyppi: Merkitkää rasti asianomaisiin kohtiin:

☐ Keskusviranomainen

☐ Tuomioistuin

☐ Muu viranomainen.....

2. Kohdan 1 alakohdassa c ilmoitetun viranomaisen yhteystiedot:

Virallinen nimi:

.....

Osoite:

.....

Puhelinnumero: (maan numero) (suuntanumero)

Telekopionumero: (maan numero) (suuntanumero)

Sähköposti (jos käytettävissä):

3. Kielet, joilla viranomaiseen voi olla yhteydessä:

4. Niiden henkilöiden yhteystiedot, joihin voi ottaa yhteyttä lisätietojen saamiseksi tuomion täytäntöönpanoa varten tai siirtämismenettelyistä sopimiseksi (nimi, virkanimike tai -asema, puhelinnumero, telekopionumero ja mahdollinen sähköposti), jos poikkeavat kohdasta 2:

.....

.....

⁽¹⁾ Tämä todistus on laadittava jollakin täytäntöönpanojäsenvaltion virallisella kielellä tai jollakin muulla kyseisen valtion hyväksymällä kielellä tai se on käännettävä tällaiselle kielelle.

d) Sitä henkilöä koskevat tiedot, jolle rangaistus on määrätty:

Sukunimi:

Etunimi (-nimet):

Omaa sukua (tarvittaessa):

Mahdolliset peitenimet:

Sukupuoli:

Kansalaisuus:

Henkilötunnus tai sosiaaliturvatunnus (jos käytettävissä):

Syntymäaika:

Syntymäpaikka:

Viimeinen tunnettu osoite (osoitteet) / asuinpaikka (asuinpaikat):

Henkilön ymmärtämä kieli tai ymmärtämät kielet (jos tiedossa):

.....

Tuomittu on

☐ tuomion antaneessa valtiossa ja siirretään täytäntöönpanovaltioon.

☐ täytäntöönpanovaltiossa ja tuomio pannaan täytäntöön tässä valtiossa.

Mahdolliset lisätiedot, jos saatavilla:

1. Henkilön valokuva ja sormenjäljet ja/tai sen henkilön yhteystiedot, johon on otettava yhteyttä näiden tietojen saamiseksi:

.....

2. Tuomitun henkilötodistuksen tai passin tyyppi ja numero:

.....

3. Tuomitun oleskeluluvan tyyppi ja numero:

.....

4. Muut asiaankuuluvat tiedot tuomitun perhesiteistä ja sosiaalisista tai ammatillisista yhteyksistä täytäntöönpanovaltioon:

.....

.....

e) Välikaista säilöönottoa koskeva tuomion antaneen valtion pyyntö (jos tuomittu on täytäntöönpanovaltiossa):

☐ Tuomion antanut valtio pyytää täytäntöönpanovaltiota pidättämään tuomitun tai toteuttamaan mahdolliset muut toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuomittu pysyy sen alueella, kunnes päätös tuomion tunnustamisesta ja rangaistuksen täytäntöönpanosta on tehty.

☐ Tuomion antanut valtio on jo pyytänyt täytäntöönpanovaltiota pidättämään tuomitun tai toteuttamaan mahdolliset muut toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuomittu pysyy sen alueella, kunnes päätös tuomion tunnustamisesta ja rangaistuksen täytäntöönpanosta on tehty. Ilmoittakaa sen täytäntöönpanovaltion viranomaisen nimi, joka on tehnyt henkilön pidättämispyyntöä koskevan päätöksen (tarvittaessa ja jos saatavilla):

.....

.....

.....

f) Suhde aiempiin eurooppalaisiin pidätysmääräyksiin:

- ☐ Eurooppalainen pidätysmääräys on annettu vapausrangaistuksen tai vapaudenrajoituksen käsittävän turvaamistoimenpiteen täytäntöönpanemiseksi ja täytäntöönpanosta vastaava jäsenvaltio panee rangaistuksen tai vapaudenrajoituksen käsittävän turvaamistoimenpiteen täytäntöön (eurooppalaista pidätysmääräystä koskevan puitepäättöksen 4 artiklan 6 kohta).

Eurooppalaisen pidätysmääräyksen antamispäivä ja mahdollinen viitenumero

.....

Eurooppalaisen pidätysmääräyksen antaneen viranomaisen nimi:

Täytäntöönpanoa koskevan päätöksen päivämäärä ja mahdollinen viitenumero:

.....

Rangaistuksen täytäntöönpanoa koskevan päätöksen tehneen viranomaisen nimi:

.....

- ☐ Eurooppalainen pidätysmääräys on annettu syytteen nostamista varten sellaista henkilöä vastaan, joka on täytäntöönpanovaltion kansalainen tai asuu tässä valtiossa, ja täytäntöönpanovaltio on luovuttanut henkilön sillä ehdolla, että hänet palautetaan takaisin täytäntöönpanovaltioon suorittamaan pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa määrätty vapauden menetyksen käsittävä rangaistus tai turvaamistoimenpide (eurooppalaista pidätysmääräystä koskevan puitepäättöksen 5 artiklan 3 kohta).

Henkilön luovutusta koskevan päätöksen antamisen päivämäärä:

Luovutus päätöksen tehneen viranomaisen nimi:

Päätöksen numero (jos käytettävissä):

Henkilön luovutuspäivä (jos käytettävissä):

g) Tuomion ja todistuksen toimittamisen syyt (jos täytitte alakohdan f, tätä kohtaa ei tarvitse täyttää)

Tuomio ja todistus toimitetaan täytäntöönpanovaltiolle, koska tuomion antanut viranomainen on vakuuttunut siitä, että rangaistuksen täytäntöönpano täytäntöönpanovaltiossa edistäisi tuomitun sosiaalista kuntoutusta, ja:

- ☐ a) Täytäntöönpanovaltio on se valtio, jonka kansalainen tuomittu on ja jossa hän asuu.
- ☐ b) Täytäntöönpanovaltio on se valtio, jonka kansalainen tuomittu on ja johon hänet karkotetaan sen jälkeen, kun hänet on vapautettu rangaistuksen täytäntöönpanosta tuomion taikka oikeudellisen tai hallinnollisen päätöksen sisältämän karkotus- tai maastapoistamispäätöksen perusteella taikka tuomiosta seuraavan muun toimenpiteen sisältämän karkotuspäätöksen perusteella. Jos tuomio ei sisällä karkotuspäätöstä, pyydämme antamaan päätöksen antaneen viranomaisen nimen, päätöksen antamispäivän sekä mahdollisen viitenumeron:
- ☐ c) Täytäntöönpanovaltio on sellainen muu kuin alakohdassa a tai b tarkoitettu valtio, jonka toimivaltainen viranomainen suostuu tuomion ja todistuksen lähettämiseen kyseiseen valtioon.
- ☐ d) Täytäntöönpanovaltio on antanut puitepäättöksen 4 artiklan 7 kohdan mukaisen ilmoituksen, ja
- ☐ vahvistetaan, että tuomion antaneen valtion toimivaltaisen viranomaisen tietojen mukaan tuomittu asuu ja on oleskellut laillisesti yhtäjaksoisesti vähintään viiden vuoden ajan tuomion täytäntöönpanovaltiossa, jossa hän säilyttää pysyvän oleskeluoikeuden, tai
- ☐ vahvistetaan, että tuomitulla on tuomion täytäntöönpanovaltion kansalaisuus.

h) Tuomio, jolla rangaistus on määrätty:

1. Tuomio koskee kaikkiaan rikosta.

Yhteenveto tosiseikoista ja kuvaus olosuhteista, joissa rikos tai rikokset tehtiin, mukaan lukien tekopaikka ja -aika sekä tuomitun osallisuus tekoon/tekoihin:

.....

.....

.....

.....

Rikoksen tai rikosten luonne ja oikeudellinen luokittelu sekä sovellettavat säännökset, joiden perusteella tuomio annettiin:

.....

.....

.....

2. Merkitkää rasti asianmukaisiin kohtiin, jos kohdan 1 alakohdassa h tarkoitetuissa rikoksissa on yksi tai useampi seuraavista rikoksista, sellaisina kuin ne määritellään tuomion antaneen valtion lainsäädännössä, joista voi tuomion antaneessa valtiossa seurata vapausrangaistus tai vapauden menetyksen käsittävä turvaamistoimenpide, jonka enimmäiskesto on vähintään kolme vuotta:

- ☐ rikollisjärjestöön osallistuminen
- ☐ terrorismi
- ☐ ihmiskauppa
- ☐ lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja lapsipornografia
- ☐ huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laiton kauppa
- ☐ aseiden, ampumatarvikkeiden ja räjähteiden laiton kauppa
- ☐ lahjonta
- ☐ petos, mukaan lukien Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 26 päivänä heinäkuuta 1995 tehdyssä yleissopimuksessa tarkoitettu Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuva petos
- ☐ rahanpesu
- ☐ rahan, mukaan lukien euron, väärentäminen
- ☐ tietoverkkorikollisuus
- ☐ ympäristörikollisuus, mukaan lukien uhanalaisten eläinlajien ja uhanalaisten kasvilajien ja -lajikkeiden laiton kauppa
- ☐ ympäristörikollisuus, mukaan lukien uhanalaisten eläinlajien ja uhanalaisten kasvilajien ja -lajikkeiden laiton kauppa
- ☐ tahallinen henkirikos, vakava pahoinpitely ja vakavan ruumiinvamman aiheuttaminen
- ☐ ihmisen elinten ja kudosten laiton kauppa
- ☐ ihmisryöstö, vapaudenriisto ja panttivangiksi ottaminen
- ☐ rasismi ja muukalaisviha
- ☐ järjestäytynyt varkausrikollisuus tai aseellinen ryöstö
- ☐ kulttuuriomaisuuden, mukaan lukien antiikki- ja taide-esineiden, laiton kauppa
- ☐ petollinen menettely
- ☐ ryöstötapainen kirstutus ja kirstutus
- ☐ tuotteiden laiton väärentäminen ja jäljentäminen
- ☐ hallinnollisten asiakirjojen väärentäminen ja kaupankäynti näillä väärennöksillä
- ☐ maksuvälineväärennykset
- ☐ hormonivalmisteiden ja muiden kasvua edistävien aineiden laiton kauppa
- ☐ ydin- ja radioaktiivisten aineiden laiton kauppa
- ☐ varastettujen ajoneuvojen kauppa
- ☐ raiskaus
- ☐ murhapoltto
- ☐ kansainvälisen rikostuomioistuimen tuomiovaltaan kuuluvat rikokset
- ☐ ilma-aluksen tai aluksen kaappaus
- ☐ tuhotyö.

3. Jos kohdassa 1 tarkoitettu yksi tai useampi rikos ei kuulu 2 kohdassa tarkoitettuihin tapauksiin tai jos tuomio ja todistus lähetetään sellaiselle jäsenvaltiolle, joka on ilmoittanut tutkivansa kaksoisrangaistavuuden (puitepäättök-sen 7 artiklan 4 kohta), niistä on annettava täydellinen kuvaus:

.....

.....

.....

i) Tiedot tuomiosta, jolla rangaistus on määrätty:

1. Ilmoittakaa, annettiinko tuomio asianomaisen poissa ollessa:

- ☐ Ei.
- ☐ Kyllä; vahvistetaan, että
- ☐ henkilö on saanut henkilökohtaisesti tai tuomion antaneen valtion kansallisen lainsäädännön mukaisesti toimivaltaisen edustajan kautta tiedon sen käsittelyn ajankohdasta ja paikasta, jossa tuomio annettiin henkilön poissa ollessa tai
- ☐ henkilö on ilmoittanut toimivaltaiselle viranomaiselle, ettei hän riitautu päätöstä.

2. Tiedot rangaistuksen kestosta:

2.1. Rangaistuksen kokonaiskesto (päivinä):

2.2. Sen rangaistuksen johdosta, jonka osalta tuomio on annettu, mennessä (ilmoittakaa päivämäärä, jona laskelma tehtiin: pp/kk/vvvv) jo suoritettun vapausrangaistuksen kokonaiskesto (päivinä)

2.3. Tuomion kokonaiskestosta muista kuin 2.2 kohdassa tarkoitetuista syistä (esim. yleisen armahduksen, armahduksen tai lieventämisen perusteella) mennessä (ilmoittakaa päivämäärä, jona laskelma tehtiin: pp/kk/vvvv) vähennettävien päivien lukumäärä:

2.4. Rangaistuksen päättymispäivä tuomion antaneessa valtiossa:

- ☐ Ei sovelleta, koska henkilöä ei ole vangittu
- ☐ Henkilö on vangittu, ja rangaistus olisi suoritettu tuomion antaneen valtion lainsäädännön nojalla kokonaisuudessaanmennessä (ilmoittakaa päivämäärä: pp/kk/vvvv) ⁽¹⁾:

3. Rangaistustyyppi:

- ☐ vapausrangaistus
- ☐ vapauden menetyksen käsittävä toimenpide (yksilöitävä):

.....

j) Ennenaikaista tai ehdonalaista vapauttamista koskevat tiedot:

1. Tuomion antaneen valtion lainsäädännön mukaisesti tuomitulla on oikeus päästä ennenaikaiseen tai ehdonalaiseen vapauteen suoritettuaan

- ☐ puolet rangaistuksesta
- ☐ kaksi kolmasosaa rangaistuksesta
- ☐ muun osan rangaistuksesta (yksilöitävä):

2. Tuomion antaneen valtion toimivaltainen viranomainen pyytää tietoja

- ☐ Ennenaikaista tai ehdonalaista vapauttamista koskevista täytäntöönpanovaltion lainsäädännön sovellettavista säännöksistä.
- ☐ Ennenaikaisen tai ehdonalaisen vapauden alkamis- ja päättymisajasta.

⁽¹⁾ Ilmoittakaa päivämäärä, johon mennessä rangaistus olisi kokonaisuudessaan suoritettu (ottamatta huomioon mahdollisuutta ennenaikaiseen ja/tai ehdonalaiseen vapauteen), jos henkilön jäisi tuomion antaneeseen valtioon.

k) Tuomitun mielipide:

1. ☐ Tuomittua ei ole voitu kuulla, koska hän on jo täytäntöönpanovaltiossa.2. ☐ Tuomittu on tuomion antaneessa valtiossa ja:a. ☐ on pyytänyt toimittamaan tuomion ja todistuksen☐ on suostunut tuomion ja todistuksen toimittamiseen☐ ei ole suostunut tuomion ja todistuksen toimittamiseen (tuomitun perustelut):

.....

.....

b. ☐ Liitetään tuomitun mielipide.☐ Tuomitun mielipide on jo lähetetty täytäntöönpanovaltiolle (ilmoittakaa päivämäärä: pp/kk/vvvv):

.....

l) Muita tapaukseen liittyviä seikkoja (mahdollisia lisätietoja)

.....

.....

m) Muita tietoja:

Tuomion (tuomioiden) teksti liitetään todistukseen ⁽¹⁾.

Todistuksen antaneen viranomaisen ja/tai viranomaisen edustajan allekirjoitus, jolla todistuksen sisältö vahvistetaan oikeaksi

.....

Nimi:

Tehtävä (virkanimike tai -asema):

Päiväys:

Virallinen leima (jos käytettävissä)

⁽¹⁾ Tuomion antaneen valtion toimivaltaisen viranomaisen on liitettävä mukaan kaikki tapaukseen liittyvät tuomiot, jotta saatavilla on kaikki tarvittavat tiedot lainvoimaisen rangaistuksen täytäntöönpanoa varten. Tuomion (tuomioiden) mahdolliset käännökset voidaan myös liittää mukaan.

LIITE II

TUOMITULLE ANNETTAVA ILMOITUS

Teille ilmoitetaan n (tuomion antaneen valtion toimivaltainen viranomainen) päätöksen toimittaa n (tuomion antaneen valtion toimivaltainen tuomioistuin) (tuomion päivämäärä) päivätyn tuomion (viitenumero, jos sellainen on saatavilla) lle (täytäntöönpanovaltio) tuomion tunnustamista ja siinä määrätyn seuraamuksen täytäntöönpanoa varten sen kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jolla pannaan täytäntöön 27 päivänä marraskuuta 2008 annettu neuvoston puitepäätös (2008/909/YOS) vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta rikosasioissa annettuihin tuomioihin, joissa määrätään vapausrangaistus tai vapauden menetyksen käsittävä toimenpide, niiden täytäntöön panemiseksi Euroopan unionissa.

Rangaistuksen täytäntöönpanoon sovelletaan n (täytäntöönpanovaltio) lainsäädäntöä. Mainitun valtion viranomaisilla on toimivalta päättää täytäntöönpanomenettelyistä ja määrätä kaikista niihin liittyvistä toimenpiteistä, myös ennenaikaiseen tai ehdonalaiseen vapauteen päästämisen perusteista.

..... n (täytäntöönpanovaltio) toimivaltaisen viranomaisen on vähennettävä vapausrangaistuksen kokonaiskestosta koko se aika, jonka tuomittu on jo ollut vapautensa menettäneenä rangaistuksen johdosta. n (täytäntöönpanovaltio) toimivaltainen viranomainen voi mukauttaa rangaistusta vain, jos se ei kestoja tai luonteensa osalta ole mainitun valtion lainsäädännön mukainen. Mukautettu rangaistus ei saa olla luonteeltaan tai kestoaltaan ankarampi kuin ssa (tuomion antanut jäsenvaltio) annettu tuomio.

HUOMAUTUS LUKIJALLE

Toimielimet ovat päättäneet, ettei niiden säädöksissä enää viitata niissä mainittujen säädösten viimeisimpään muutokseen.

Ellei toisin mainita, julkaistuissa teksteissä mainituilla säädöksillä tarkoitetaan säädöksiä niiden tällä hetkellä voimassa olevassa muodossa.